

Bruxelles, den 12.6.2024
COM(2024) 251 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

En fælles gennemførelsesplan for pagten om migration og asyl

{SWD(2024) 251 final}

INDLEDNING

Reformen af migrations- og asylpolitikken, der indgår i pagten om migration og asyl¹, er et historisk gennembrud. Den giver EU de retlige rammer og værktøjer, der er nødvendige for at opnå en mere effektiv forvaltning af de ydre grænser og indføre hurtige og effektive asyl- og tilbagesendelsesprocedurer, samtidig med at der sikres stærke garantier. Den indfører et retfærdigt og effektivt system for solidaritet og ansvar for i fællesskab at styre migrationen, hvor ingen medlemsstat, der er under pres, lades i stikken.

Vedtagelsen af denne reform afspejler også EU's og medlemsstaternes kollektive tilsagn om at finde løsninger på fælles udfordringer med øget gensidig tillid. Det er et nyt kapitel i gennemførelsen af den tostrengede tilgang med bæredygtige strukturelle reformer kombineret med en målrettet operationel indsats, herunder gennem omfattende partnerskaber med partnerlande. Det har gjort det muligt for EU at komme videre efter tidligere splittelse og konsolidere en fælles tilgang til migrationsstyring og grænseforvaltning gennem de sidste fire år².

Vi skal nu udnytte dette positive momentum til at omsætte pagten fra lovgivning til virkelighed. To år efter deres ikrafttræden den 11. juni 2024 vil de retlige instrumenter, der udgør pagten om migration og asyl, finde anvendelse fra midten af 2026³. Denne fælles gennemførelsesplan vil støtte Unionen og medlemsstaterne i effektivt at forberede deres gennemførelse. Den vil sikre, at den toårige overgangsperiode udnyttes effektivt, samt at alle relevante interessenter tager de nødvendige administrative, operationelle og retlige skridt.

Kommissionen skal i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og forordningen om asylprocedurer forelægge en fælles gennemførelsesplan⁴. I betragtning af betydningen af gennemførelsen og dens komplekse karakter har Kommissionen besluttet at fremskynde vedtagelsen fra september til juni 2024, således at medlemsstaterne har mest mulig tid til at udarbejde deres nationale gennemførelsesplaner senest den 12. december 2024.

Mål og formål med den fælles gennemførelsesplan

Den fælles gennemførelsesplan er baseret på en pragmatisk tilgang og fokuserer på de grundlæggende aspekter, som medlemsstaterne skal tage hensyn til, når de udarbejder deres nationale gennemførelsesplaner, og som skal være på plads på EU-plan og nationalt plan for at sikre, at pagten om migration og asyl iværksættes senest i midten af 2026. Den udgør rammen for et fælles arbejdsprogram for de næste to år, herunder de juridiske og operationelle resultater, strukturerne for drøftelser samt relevant operationel og finansiell støtte.

¹ https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/pact-migration-and-asylum/legislative-files-nutshell_en.

² Meddelelse fra Kommissionen, Den rette balance på migrationsområdet – en tilgang, der er både retfærdig og beslutsom (COM(2024) 126 final).

³ Bortset fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1350 af 14. maj 2024 om indførelse af en EU-ramme for genbosætning og indrejse af humanitære årsager og om ændring af forordning (EU) 2021/1147, der trådte i kraft den 11. juni 2024.

⁴ Artikel 84 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024), artikel 75 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024).

Rationalet bag den fælles gennemførelsesplan er, at den er **fælles**: fælles for alle medlemsstater, fælles for alle lovgivningsinstrumenter i pagten om migration og asyl, der skal gennemføres, og som søger at nå det fælles mål om at have et velforberedt system på plads inden overgangsperiodens udløb.

For det første er den fælles gennemførelsesplan **fælles, fordi den samler alle medlemsstater** i erkendelse af, at migration i en Union med 27 medlemsstater er en fælles europæisk udfordring, der kræver en fælles europæisk løsning. Systemets succes vil uvægerligt afhænge af, at alle medlemsstater er parate – én medlemsstats handlinger har konsekvenser for alle. Formålet med den fælles gennemførelsesplan er, at pagten kan gennemføres af alle, og at den kan forvaltes i fællesskab.

Planen er resultatet af et tæt samarbejde med medlemsstaterne og de relevante EU-agenturer, navnlig gennem **ministerkonferencen om gennemførelse af pagten**, som det belgiske formandskab afholdt den 29.-30. april 2024 i Gent, samt forskellige møder i Rådets Strategiske Udvalg for Indvandring, Grænser og Asyl (SCIFA). Kommissionen afholdt også høringer af civilsamfundet, herunder Kommissionens ekspertgruppe om migranternes synspunkter på migrations-, asyl- og integrationsområdet, samt med UNHCR.

For det andet er den fælles gennemførelsesplan **fælles, fordi den omfatter alle de lovgivningsmæssige instrumenter, der udgør pagten om migration og asyl**, og som er indbyrdes forbundne og ikke kan fungere effektivt hver for sig. Sammen udgør pagtens instrumenter et integreret system, der afspejler den samlede og afbalancerede europæiske tilgang til migration og sikrer både solidaritet og ansvarlighed, beskyttelse af rettigheder og overholdelse af forpligtelser. Denne samlede tilgang er forankret i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring⁵. Som følge heraf bør Kommissionen indføje de centrale elementer i denne samlede tilgang i den fælles gennemførelsesplan.

For det tredje forfølger den fælles gennemførelsesplan det **fælles mål om at have et velforberedt system på plads inden overgangsperiodens udløb**, hvilket er afgørende for at opbygge den gensidige tillid, der er nødvendig for, at denne nye afbalancerede tilgang kan fungere. At det er **velforberedt** er det afgørende koncept, der ligger til grund for de centrale forpligtelser i henhold til pagten, da det er udgangspunktet for, at medlemsstater kan anses for at være udsat for migrationspres eller stå over for en betydelig migrationssituation eller en krise. Det er dette, der gør det muligt for medlemsstaterne at drage fordel af solidaritet eller fradrag i deres solidaritetsbidrag. Det er dette koncept, der sikrer, at pagten fungerer som en helhed.

Men fælles betyder ikke "det samme" for alle. Den fælles gennemførelsesplan giver den **fleksibilitet**, som medlemsstaterne har brug for til at tilpasse forpligtelserne i pagten til deres nationale systemer. Hver medlemsstat har forskellige udfordringer og befinder sig i forskellige forberedelsesfaser, men ingen skal starte helt fra bunden. Mange af nyskabelserne i pagten bygger på eksisterende praksis eller øger de eksisterende krav. Medlemsstaterne opfordres til at udnytte deres viden og erfaringer og udveksle bedste praksis.

Desuden skal tre elementer overvejes for at fastsætte det rette ambitionsniveau i overgangsperioden.

For det første er det vigtigt at understrege, at nogle elementer allerede skal være på plads før midten af 2026, selv om der i princippet er to år til at forberede sig på anvendelsen af

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024).

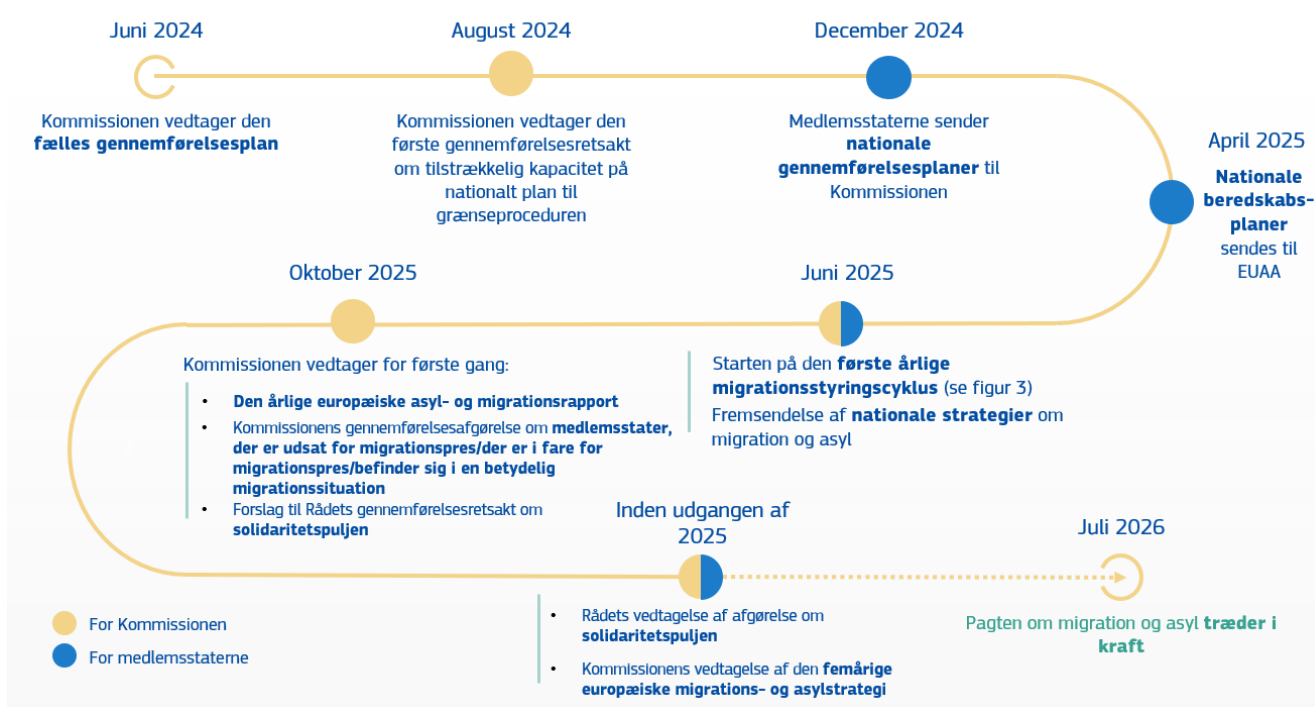
den nye retlige ramme. Den **første årlige solidaritetscyklus** begynder f.eks. i **juni 2025**, og de første **afgørelser, der skal bestemme, hvilke medlemsstater der er udsat for migrationspres, der er i fare herfor eller befinder sig i en betydelig migrationssituation**, skal foreslås af Kommissionen i oktober 2025.

For det andet er det nødvendigt med det samme at træffe foranstaltninger, der sikrer, at alle væsentlige elementer i det nye system er på plads inden overgangsperiodens udløb, men fuld gennemførelse af alle de muligheder, som pagten om migration og asyl giver, kræver også arbejde på mellemlang til lang sigt. Gennemførelsen af pagten er ikke en engangsproces, men en dynamisk proces. Der vil være behov for yderligere foranstaltninger på mellemlang og lang sigt for at øge effektiviteten af de nationale migrations- og asylsystemer og integrere dem yderligere som led i en europæisk migrations- og asylpolitik.

En strategisk og fremadskuende vision vil blive afspejlet i den første **femårige europæiske migrations- og asylstrategi**, der skal fremlægges **inden udgangen af 2025**, og som bygger på udviklingen af omfattende **nationale migrations- og asylstrategier**, som medlemsstaterne skal fremsende til Kommissionen senest i **juni 2025**.

For det tredje er det fortsat afgørende at fortsætte arbejdet med den eksterne dimension af migration. Selv om indsatsen på dette område ikke er omfattet af retlige forpligtelser, vil det være afgørende, at Unionen fortsætter med at intensivere samarbejdet med partnerlandene yderligere, navnlig på tre centrale områder: bekæmpelse af smugling af migranter, effektiv tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration samt lovlige migrationsveje.

Figur 1: Tidsplan for de vigtigste milepæle i gennemførelsesperioden på to år

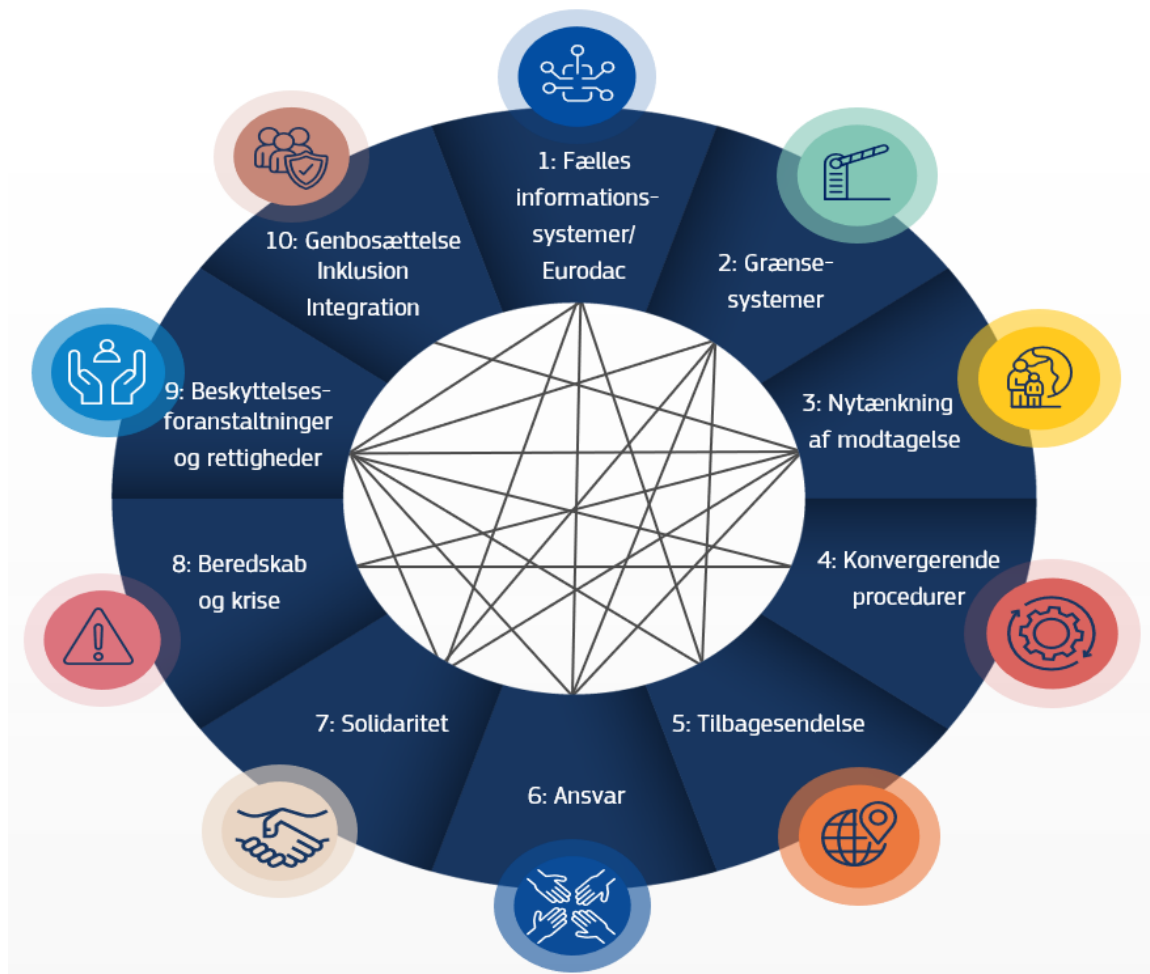
1 DEN FÆLLES GENNEMFØRELSESPLAN OG DE NATIONALE GENNEMFØRELSESPLANER

Den fælles gennemførelsesplan

Pagten om migration og asyl består af ti omfattende retsakter. For at lette forståelsen og gennemførelsen af disse komplekse tekster samler den fælles gennemførelsesplan de forskellige forpligtelser fra de forskellige retsakter og de foranstaltninger, der er nødvendige for at føre dem ud i livet, i ti byggesten. Denne pragmatiske tilgang gør det muligt at koncentrere ressourcerne om de grundlæggende elementer, der er nødvendige for, at det nye system kan fungere.

Det skal ikke være muligt at vælge til og fra. Alle byggesten skal gennemføres og er indbyrdes afhængige. F.eks. vil et godt modtagelsessystem (byggesten 3) blive overbelastet, hvis procedurerne ikke gennemføres hurtigt (byggesten 4). Eller hvis personer med international beskyttelse forbliver i den indkvartering, der er beregnet til ansøgere, i for lang tid (byggesten 10). Solidaritet (byggesten 7) og ansvar (byggesten 6) eller det nye system til forvaltning af migrationsstrømmene ved EU's ydre grænser (byggesten 2) vil ikke være operationelt, medmindre Eurodac (byggesten 1) kommer op at køre til tiden. Respekt for garantier og rettigheder (byggesten 9) er en tværgående dimension af alle retsakter og et aspekt, der skal operationaliseres i hver af byggestenene. Selv om det vil være muligt at prioritere foranstaltninger inden for byggestenene, vil gennemførelsen af hver enkelt byggesten skulle ske parallelt.

Figur 2: Ti byggesten til gennemførelse af de centrale forpligtelser i pagten om migration og asyl.

Hver byggesten dækker de retlige forpligtelser og deres konsekvenser for færdiggørelsen af de lovgivningsmæssige rammer, administrative processer, organisationen og den menneskelige og infrastrukturmæssige kapacitet, som medlemsstaterne, Kommissionen og EU-agenturerne skal gennemføre.

Den fælles gennemførelsesplan præciserer også, hvordan arbejdet på EU-plan vil støtte gennemførelsen på nationalt plan ved at fremme udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og "twinning" (herunder ved at identificere god praksis og områder, hvor medlemsstaterne kan støtte hinanden) og ved at udvikle praktiske modeller, vejledninger og fælles tjeklister for at sikre en fælles og harmoniseret gennemførelse. De enkelte elementer i hver enkelt byggesten er beskrevet i en tjekliste i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

Nationale gennemførelsesplaner

Som fastsat i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og forordningen om asylprocedurer udarbejder hver medlemsstat med støtte fra Kommissionen og relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer en national gennemførelsesplan, der fastsætter foranstaltningerne og tidsplanen for deres gennemførelse, senest den 12. december 2024 på grundlag af denne fælles gennemførelsesplan.

Hver medlemsstat har forskellige udfordringer og forskellige udgangspunkter. Hver medlemsstats nationale gennemførelsesplan bør derfor først kortlægge den nuværende situation, herunder den nationale kontekst, den nuværende lovgivningsmæssige ramme og administrative praksis, den organisatoriske struktur og de eksisterende strukturer, den eksisterende kapacitet samt de udfordringer, der er forbundet med geografiske forhold.

For at sikre, at medlemsstaterne indfører de grundlæggende elementer, der er skitseret for hver enkelt byggesten, og som er nødvendige for en fælles og sammenlignelig tilgang på tværs af alle medlemsstater, har Kommissionen udviklet en model for de nationale gennemførelsesplaner, der afspejler strukturen i bilaget til denne meddelelse.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at arbejde på grundlag af **en tværministeriel og tværsektoriel taskforce på nationalt plan** i udviklingen og gennemførelsen af deres nationale gennemførelsesplan. Effektiv koordinering vil være en vigtig forudsætning for at gennemføre alle aspekter af pagten om migration og asyl inden midten af 2026.

For at udvikle en solid national gennemførelsesplan opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at tage følgende skridt for hver byggesten:

- **Gennemgå deres nationale retlige rammer** og derefter foretage de nødvendige tilpasninger af lovgivningsmæssige og administrative regler. Den nationale gennemførelsesplan bør indeholde en tidsplan for fremsættelse og vedtagelse af sådanne foranstaltninger på nationalt plan.
- **Gennemgå og om nødvendigt tilpasse de nuværende organisatoriske strukturer**, herunder koordineringsstrukturer inden for tjenester, på tværs af tjenester og ministerielle afdelinger og på tværministerielt plan for at sikre, at de er egnede til formålet. Om nødvendigt skal medlemsstaterne identificere og planlægge etablering af nye strukturer eller omorganisering af tjenester eller overveje integrerede sagsforvaltningssystemer. Den nationale gennemførelsesplan bør indeholde en beskrivelse af de nuværende strukturer og den nuværende organisation (ikke alene på nationalt plan, men også de opgaver, der er uddelegeret til regionale eller lokale myndigheder), de nødvendige ændringer samt tidsplanen for deres gennemførelse.

- **Gennemgå og om nødvendigt tilpasse administrative arbejdsgange, operative standardprocedurer og protokoller.** Denne proces bør anvendes til at afdække, hvilke informationsværktøjer der allerede er tilgængelige, samt behovet for at udvikle nye. Den nationale gennemførelsesplan bør indeholde de vigtigste resultater, der vil være behov for på dette område, og tidsplanen for deres gennemførelse.
- **Gennemgå den eksisterende kapacitet med hensyn til menneskelige ressourcer og fastlægge behovene, herunder for rekruttering og uddannelse.** Den nationale gennemførelsesplan bør afspejle det nuværende antal medarbejdere og eventuelle nyansættelser, der er nødvendige for forskellige profiler, og indeholde en klar plan for de forskellige skridt i forbindelse med rekrutteringen af nyt personale. Den bør også omfatte uddannelsesbehovene, herunder planlægningen af sådan uddannelse og tidsplanen for dens gennemførelse.
- **Angive, hvilke aktiviteter der vil blive gennemført af interessenter eller relevante organisationer** (f.eks. advokatsammenslutninger, NGO'er, private enheder) og de kapacitetsbehov, der vil blive dækket af disse. Den bør også indeholde bestemmelser om planlægning af en sådan outsourcing og mekanismer til at sikre overvågning og kvalitetskontrol af de aktiviteter, der udføres af disse interessenter eller organisationer.
- **Gennemgå den eksisterende kapacitet og afdække behov med hensyn til infrastruktur og udstyr og mulige logistikkrav.** Dette omfatter kapacitet med hensyn til fysisk infrastruktur til modtagelse og frihedsberøvelse på området og ved grænserne samt IT-infrastruktur, internetforbindelse og sikkerhedsmiljøet. Den nationale gennemførelsesplan bør beskrive de nuværende kapacitetsniveauer i forbindelse med disse elementer og den nødvendige forøgelse og indeholde en klar plan for de forskellige skridt i forbindelse med indkøb af udstyr og opførelse eller istandsættelse.

På tværs af alle byggesten vil det være nødvendigt, at medlemsstaterne evaluerer omkostningerne for at matche behovene med ressourcerne under fuld hensyntagen til de nationale budgetcykluser og tilgængeligheden af EU-midler.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med og bruge arbejdsmarkedets parter, lokale og regionale myndigheder og andre interessenter, navnlig repræsentanter for civilsamfundsorganisationer, gennem regelmæssig underretning og høring. Dette bidrager til at afdække udfordringer, forbedre politiske løsninger og sikre bredere ejerskab under udarbejdelsen af de nationale gennemførelsesplaner og efterfølgende under gennemførelsen, hvor disse samme aktører ofte spiller en afgørende rolle.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at dele deres **udkast til planer senest i oktober 2024** for at sikre en dialog om de behov og ressourcer, der er til rådighed, med henblik på rettidig **færdiggørelse senest den 12. december 2024**.

Vigtige vejledende milepæle, som medlemsstaterne skal overveje i deres planlægning:

- Senest den 1. juli 2024 bør medlemsstaterne oprette nationale koordineringsstrukturer og udpege den nationale koordinator (hvis dette ikke allerede er sket).
- Senest i oktober 2024 bør medlemsstaterne forelægge deres udkast til national gennemførelsesplan for Kommissionen.
- Senest den 12. december 2024 meddeler medlemsstaterne Kommissionen deres nationale gennemførelsesplan.
- Senest i første halvdel af 2025 vil Kommissionen vedtage afgørelsen om tildeling af midler under de nationale programmer i forbindelse med midtvejsrevisionen af AMIF

og IGFV på grundlag af ajourførte statistikker, der afspejler fordelingsnøglen i 2021-2023.

- Senest i første halvdel af 2025 vil Kommissionen tildele en del af midlerne fra midtvejsrevisionen af FFR gennem den tematiske facilitet til medlemsstaterne.
- Senest i første halvdel af 2025 bør medlemsstaterne iværksætte indkøb med henblik på anskaffelse af udstyr og bygge- og anlægsaktiviteter.
- Senest i første halvdel af 2025 bør medlemsstaterne iværksætte rekrutteringsprocessen.
- Senest medio 2026 skal medlemsstaterne være klar til at anvende pagten om migration og asyl.

2 TI BYGGESTEN TIL GENNEMFØRELSE AF PAGTEN OM MIGRATION OG ASYL

BYGGESTEN 1

Et fælles migrations- og asylinformationssystem: Eurodac

Eurodac er det **store IT-system**, der bl.a. vil understøtte pagtens funktion i praksis, navnlig med fastlæggelse af ansvar og overvågning af sekundære bevægelser.

Eurodac lagrer og behandler biometriske identifikatorer, identitetsoplysninger og andre oplysninger om ansøgere om international beskyttelse, personer, der sættes i land efter eftersøgnings- og redningsaktioner, samt personer, der pågribes efter ulovlig passage af den ydre grænse, eller konstateres at opholde sig ulovligt på en medlemsstats område. På denne måde bidrager systemet til at sammenligne nye ansøgninger om international beskyttelse med dem, der allerede er registreret i databasen, for at anvende ansvarsreglerne i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og for at overvåge sekundære bevægelser og markere personer, der kan udgøre en trussel mod den indre sikkerhed.

Det nye Eurodac er en del af den **operationelle rygrad, der understøtter den nye retlige ramme**. Rettidig udvikling og idriftsættelse af det reformerede Eurodacsystem er en afgørende forudsætning for gennemførelsen af alle pagtens øvrige elementer. Det vil gøre det muligt for medlemsstaterne at operationalisere de nye solidaritetsregler, hvad enten det drejer sig om omfordeling eller solidaritetskompensationer. Det vil også være afgørende for anvendelsen af de nye ansvarsregler, navnlig de nye tidsfrister for skift og ophør af ansvar eller den nye grund til ophør af asylafgørelser, der træffes i forbindelse med grænseproceduren.

Med pagten om migration og asyl vil Eurodac blive en del af et **interoperabelt og integreret migrations- og grænseforvaltningssystem**. Kravene i det nye system går langt videre end blot en omdannelse af det nuværende Eurodac. I betragtning af databasens meget bredere anvendelsesområde og de mange flere funktionaliteter vil det nye system skulle opbygges helt fra bunden. Dette gælder både for den database, som eu-LISA vil opbygge, og for hver af de nationale komponenter, som medlemsstaterne skal opbygge, og som skal forbindes til databasen. Med hensyn til den måde, hvorpå de kompetente myndigheder anvender Eurodacforordningen, skal biometriske identifikatorer optages med fuld respekt for personens værdighed og fysiske integritet. Medlemsstaterne bør i deres gennemgang og planlægning tage hensyn til den potentielle indvirkning på databeskyttelsesmyndighedernes arbejdsbyrde.

I den forbindelse bør alle aktører træffe følgende foranstaltninger, således at Eurodacs

centrale funktioner er tilgængelige, og medlemsstaternes systemer er klar til at anvende dem inden overgangsperiodens udløb:

Medlemsstat

Lovgivning

- ✓ Medlemsstaterne skal **gennemgå deres nationale lovgivningsmæssige rammer** og tilpasse dem efter behov for at sikre retlig og operationel adgang til systemet for alle kompetente myndigheder, såsom asylmyndigheder eller grænsevagter, i overensstemmelse med EU's databeskyttelseslovgivning.

Organisation og administrative processer

- ✓ Medlemsstaterne skal **underrette Kommissionen om de udpegede myndigheder og kontrolmyndighederne for Eurodac** senest **tre måneder** efter forordningens ikrafttræden.
- ✓ Det nye Eurodac indeholder mange nye funktioner, men ikke alle kan betragtes som en afgørende forudsætning for, at andre elementer i pagten kan gennemføres inden midten af 2026 (f.eks. den nye kategori af personer, der nyder midlertidig beskyttelse). I betragtning af den korte frist bør der derfor opnås en fælles forståelse mellem medlemsstaterne, eu-LISA og Kommissionen om, hvilke Eurodacfunktioner der bør prioriteres i forbindelse med gennemførelsen af pagten. Tilsvarende bør der opnås en fælles forståelse af den relative vægt af de forskellige tekniske løsninger, der skal gennemføres (centraliserede løsninger og nationale systemer, se nedenfor).
- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå deres interne arbejdsgange og operative standardprocedurer** for at sikre en gnidningsløs udveksling af oplysninger mellem myndighederne samt korrekt registrering af oplysninger i Eurodac med særlig vægt på EU's databeskyttelseskrav.

Kapacitet (menneskelige ressourcer, infrastruktur og udstyr)

- ✓ Medlemsstaterne skal gennemføre og teste, om Eurodacs nøglefunktioner er klar på nationalt plan for at sikre korrekt indsamling og formidling af oplysninger via nationale adgangspunkter. I betragtning af de udfordrende frister bør medlemsstaterne overveje alle muligheder for at begrænse og forenkle deres nationale udviklings- og gennemførelsesaktiviteter, såsom brugen af standardprodukter. Det bør også overvejes på et tidligt tidspunkt, om man skal vælge en mere centraliseret systemudvikling ved eu-LISA, eller om systemudviklingen skal ske nationalt. Ud over en betydelig forenkling af udviklingen kan det fremskynde gennemførelsen af Eurodac og sikre fleksibilitet, når der er behov for tilpasninger i sidste øjeblik.
- ✓ Medlemsstaterne bør sikre, at de har tilstrækkeligt og behørigt uddannet personale til at foretage Eurodac kontrol, og tage højde for behovet for rekruttering og uddannelse i deres planlægningsfrister.
- ✓ Medlemsstaterne bør også sikre, at deres personale har det tilstrækkelige udstyr til rettidigt at indsamle og uploade de nødvendige oplysninger i Eurodac (f.eks. Eurodacmaskiner, udstyr, der gør det muligt at optage ansigtsbilleder osv.). Dette kan indebære iværksættelse af udbud med henblik på indkøb af den nødvendige hardware til indsamling af Eurodacdata og opfyldelse af konnektivitetskravene. Tidshorisonterne for indkøb bør overvejes og tages i betragtning.

Kommissionen

Retlig forpligtelse

- ✓ Kommissionen vil senest i september 2024 indkalde **forskriftsudvalget for Eurodac**⁶ for at kunne vedtage den gennemførelsesretsakt, der er fastsat i Eurodacforordningen.
- ✓ Kommissionen vil **ajourføre ni delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter** i henhold til interoperabilitetsforordningerne, forordningen om det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og forordningen om visuminformationssystemet (VIS)⁷ for at gøre det muligt at anvende Eurodacoplysninger. Den vil også vedtage gennemførelsesretsakten om statistikker på tværs af systemerne.

Praktisk støtte

- ✓ Kommissionen vil **arbejde tæt sammen med eu-LISA** for at lette de centrale beslutninger, som medlemsstaterne skal træffe.
- ✓ Kommissionen vil **supplere det tekniske arbejde, der ledes af eu-LISA**, med den nødvendige støtte via den eksisterende Eurodacekspertgruppe ("Eurodackontaktudvalget")⁸ for at fremme korrekt anvendelse af forordningen (herunder ved at præcisere betydningen af visse bestemmelser) og identificere de områder, der vil kræve yderligere opmærksomhed i overgangsperioden.

eu-LISA

Retlig forpligtelse

- ✓ Inden udgangen af 2024 skal eu-LISA vedtage det reviderede **interfacekontroldokument (ICD) for Eurodac på centralt plan**, hvor der er taget højde for de nye funktioner. Med henblik herpå bør der findes en fælles tidlig forståelse mellem alle medlemsstater, Kommissionen og eu-LISA om den tekniske løsning til gennemførelse af interfacekontroldokumentet og dets funktioner, som omfatter vigtige parametre for den nationale gennemførelse. I den forbindelse vil Kommissionen sammen med eu-LISA udarbejde en conceptnote til drøftelse med medlemsstaterne om både de tekniske løsninger for databasen og de centrale funktioner, der skal være på plads senest den 12. juni 2026.

Praktisk støtte

⁶ I henhold til Eurodacforordningen bistår Kommissionen af et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr.182/2011, når den udøver sine gennemførelsesbeføjelser og skal vedtage en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med forordningen. Se afsnittet om forvaltning.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 og forordning (EU) 2019/818 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold, visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser.

⁸ Eurodackontaktudvalget er en eksisterende uformel ekspertgruppe under Kommissionen, der er nedsat i henhold til Kommissionens afgørelse C(2016) 3301. I overensstemmelse med denne afgørelse yder ekspertgruppen rådgivning og ekspertise om gennemførelsen af EU-lovgivning samt koordinering og samarbejde med medlemsstater og interessenter i denne henseende om udarbejdelse af lovgivningsforslag og politiske initiativer og delegerede retsakter og kan også yde rådgivning og ekspertise, hvor det er nødvendigt, om den tidlige fase af udarbejdelsen af gennemførelsesretsakter inden forelæggelse for forskriftsudvalget.

- ✓ eu-LISA vil **ajourføre brugermanualen og uddanne Eurodacbrugere** i den tekniske anvendelse af Eurodac.
- ✓ eu-LISA vil **afdække og beskrive de interoperabilitetskrav**, der vil gøre det muligt at integrere Eurodac i interoperabilitetsrammen.
- ✓ eu-LISA vil støtte udviklingen af teknologiske løsninger for at muliggøre relevant støtte fra Frontex-hold og EUAA's asylstøttehold, som medlemsstaterne kan anmode om.

Vigtige milepæle, der skal overvejes:

- Inden udgangen af juni 2024 bør medlemsstaterne, Kommissionen og eu-LISA nå frem til en fælles forståelse af Eurodacs nøglefunktioner for at sikre, at disse funktioner er på plads senest den 12. juni 2026.
- Inden udgangen af juni 2024 bør medlemsstaterne, Kommissionen og eu-LISA og Kommissionen nå frem til en fælles forståelse af, hvilken type teknisk løsning der skal gennemføres (centraliseret eller ej).
- Senest i september 2024 bør Kommissionen indkalde forskriftsudvalget for Eurodac.
- Senest den 12. december 2024 bør medlemsstaterne nå til enighed om interfacekontroldokumentet for Eurodac.
- Senest den 12. december 2024 bør Kommissionen sikre, at der opnås enighed om de stabile tekster til de gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, der er nødvendige for Eurodacs nøglefunktioner.
- Senest den 12. juni 2026 går det opgraderede Eurodac i luften.

BYGGESTEN 2

Et nyt system til forvaltning af migrationsstrømme ved EU's ydre grænser

Gennemførelsen af pagten vil give en let tilgang til yderligere forbedring af den effektive forvaltning af Den Europæiske Unions ydre grænser. Den giver de nødvendige redskaber til at håndtere tredjelandsstatsborgeres indrejse og til at indføre hurtige og effektive asyl- og tilbagesendelsesprocedurer med stærke garantier for enkeltpersoner. Sammen sikrer screeningforordningen, forordningen om asylprocedurer og forordningen om grænseproceduren ved tilbagesendelse en harmoniseret tilgang.

Alle irregulære migranter vil blive registreret og underkastet en screening af deres identitet, sikkerhedsrisiko, sårbarhed og helbred. Dette omfatter personer, der pågribes på området, og som endnu ikke har været genstand for screening eller grænsekontrol. Det samme gælder for alle personer, der ansøger om international beskyttelse ved et grænseovergangssted. I en anden fase vil der gælde en obligatorisk grænseprocedure for dem, der sandsynligvis ikke har behov for international beskyttelse, udgør en sikkerhedsrisiko eller vildleder myndighederne. Screeningforordningen og forordningen om asylprocedurer indeholder også nye bestemmelser, der skal forbedre identifikationen af statsløse personer.

En vellykket gennemførelse af de nye forpligtelser kræver, at screeningen og grænseprocedurerne ved asyl og (hvor det er relevant) tilbagesendelse sammenkøres i en gnidningsløs proces, der sikrer, at der træffes konsekvente beslutninger under fuld overholdelse af alle garantier og personers rettigheder.

Hver medlemsstat skal have kapacitet til at screene alle irregulære indrejser og huse et vist antal ansøgere om international beskyttelse (og tilbagesendte), så længe grænseproceduren varer, under passende betingelser. Den "**tilstrækkelige kapacitet**"⁹ til at behandle asylansøgninger og tilbagesendelser ved grænsen er fastsat til 30 000 på EU-plan, hvor hver enkelt medlemsstats andel af denne tilstrækkelige kapacitet beregnes af Kommissionen hvert tredje år i overensstemmelse med den formel, der er fastsat i forordningen om asylprocedurer.

En hurtig procedure kan anvendes uden at underminere kvaliteten af beslutningstagningen eller ansøgernes rettigheder. Under screeningen og grænseproceduren har personer ikke tilladelse til at rejse ind på EU's område, men de har ret til at forblive på området. Medlemsstaterne skal gennemføre disse procedurer i overensstemmelse med beskyttelsesforanstaltningerne og garantiene i pagtens lovgivningsinstrumenter og under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder som fastsat i EU-chartret, herunder overholdelse af princippet om non-refoulement og retten

⁹ Begrebet "tilstrækkelig kapacitet" kræver, at medlemsstaterne etablerer den modtagelseskapacitet og de menneskelige ressourcer, herunder kvalificeret og veluddannet personale, der til enhver tid skal behandle et bestemt antal ansøgninger og fuldbyrde afgørelser om tilbagesendelse. Når en given medlemsstats tilstrækkelige kapacitet er nået, er den pågældende medlemsstat ikke længere forpligtet til at gennemføre grænseproceduren for flere personer. I stedet kan medlemsstaten kanalisere ansøgerne til den fremskyndede procedure på området. Tilsvarende gælder det, at hvis medlemsstaten har nået det årlige loft for ansøgninger som fastsat i lovgivningen (tilstrækkelig kapacitet ganget med to i 2026, med tre i 2027 og med fire i 2028), er medlemsstaten heller ikke længere forpligtet til at anvende grænseproceduren og kan kanalisere ansøgere til den fremskyndede procedure på området, selv om der er kapacitet til rådighed til grænseproceduren. Ansøgere, der kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed og den offentlige orden, skal dog altid underkastes grænseproceduren.

til effektive retsmidler med hensyn til afgørelser, der træffes i forbindelse med grænseproceduren¹⁰.

Det nye grænsesystem bygger på eksisterende strukturer og viden. Mange medlemsstater er allerede i færd med at gennemføre screeningprotokoller, der i vid udstrækning har inspireret til de nye retlige forpligtelser. Desuden anvender mindst 14 medlemsstater allerede grænseproceduren ved asyl eller anvender visse former for god praksis ved grænsen.

I denne forbindelse bør der træffes følgende foranstaltninger for at sikre en effektiv gennemførelse af denne byggesten:

Medlemsstaterne

Lovgivning

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå og tilpasse deres nationale lovgivningsmæssige rammer** til de nye bestemmelser og sikre, at grænsekontrol, screening og grænseprocedurerne ved asyl og tilbagesendelse er velorganiseret for at overholde de nye strenge frister (syv dage for screeningen, 12 uger for grænseproceduren ved asyl og 12 uger for grænseproceduren ved tilbagesendelse).

Organisation og administrative processer

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå deres administrative processer, begyndende med deres arbejdsgange og operative standardprocedurer** samt deres værktøjer til at sikre en passende informationsstrøm på hvert trin og mellem de involverede myndigheder og overholde de nye strenge tidsfrister og rapporteringsforpligtelser. Med henblik herpå bør medlemsstaterne overveje at etablere **integrerede sagsforvaltningssystemer**, således at relevante oplysninger indsamles og deles med de forskellige tjenester, alt efter hvad der er relevant.
- ✓ Medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger for at sikre, at migranter fortsat står til rådighed for myndighederne under screeningen og grænseprocedurerne (og forhindres i ulovlig indrejse og uautoriserede bevægelser¹¹). Disse foranstaltninger kan omfatte protokoller, der indbefatter en vurdering af foranstaltninger til begrænsning af risikoen for, at den pågældende forsvinder, herunder alternativer til frihedsberøvelse (som bør defineres ved lov), navnlig for familier med børn, og eventuel brug af frihedsberøvelse.
- ✓ Medlemsstaterne bør indarbejde screening i deres nationale strategier for integreret grænseforvaltning.
- ✓ Medlemsstaterne skal integrere den identitets-, sikkerheds- sårbarheds- og helbredstjek, der er nødvendig for screening på området, i allerede eksisterende national praksis for pågribelse/tilbagesendelse.

Kapacitet (menneskelige ressourcer, infrastruktur og udstyr)

- ✓ Medlemsstaterne skal udpege de steder, hvor screeningen og grænseprocedurerne skal foretages. Om nødvendigt skal de opskalere eller opbygge den nødvendige infrastruktur. Infrastrukturen bør omfatte screeningfaciliteter for irregulære

¹⁰ Se byggesten 9.

¹¹ Enhver foranstaltning, som medlemsstaterne træffer for at forhindre ulovlig indrejse, skal være i overensstemmelse med det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold (se byggesten 3).

migranter og ansøgere om international beskyttelse, som skal overholde standarderne i tilbagesendelsesdirektivet (for så vidt angår irregulære migranter) og det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold (for ansøgere om international beskyttelse). Infrastrukturen bør også omfatte modtagelsescentre til ansøgere om international beskyttelse (herunder tilstrækkelig kapacitet til frihedsberøvelse) for at opfylde kravet til medlemsstaten vedrørende "tilstrækkelig kapacitet", som skal overholde standarderne i det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold¹², idet der også tages hensyn til de specifikke krav vedrørende familier med børn¹³. Dette kræver en grundig vurdering af den eksisterende kapacitet og planlægning af opbygningen eller renoveringen af infrastruktur, umiddelbart efter at Kommissionen har fastlagt den tilstrækkelige kapacitet, som hver medlemsstat skal etablere.

- ✓ Medlemsstaterne skal sikre, at der er tilstrækkeligt med kompetent personale¹⁴ til at foretage screeningen og grænseprocedurene ved asyl/tilbagesendelse inden for de korte frister, der er fastsat i lovgivningen, under behørig hensyntagen til alle garantier for grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne bør også have tilstrækkelig retlig kapacitet til at sikre, at en eventuel klage kan nå inden fristen for grænseprocedurene.
- ✓ Om nødvendigt skal medlemsstaterne erhverve det nødvendige udstyr til at foretage screeningen og grænseprocedurene (f.eks. Eurodacmaskiner, udstyr til at afsløre falske dokumenter) og sikre, at der er tilstrækkelig internetforbindelse til at få adgang til de forskellige databaser.
- ✓ Medlemsstaterne skal også sikre, at behørigt bemyndigede medarbejdere hos screeningmyndighederne har **adgang** til EU's og Interpols databaser og Europoloplysninger.
- ✓ Medlemsstaterne skal udvikle den nødvendige dataindsamlingskapacitet for at opfylde rapporteringsforpligtelserne, hvis den "tilstrækkelige kapacitet" eller det maksimale årlige antal ansøgninger nås.

Kommissionen

Retlig forpligtelse

- ✓ Senest i august 2024 (to måneder efter ikrafttrædelsen af forordningen om asylprocedurer) vil Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, der beregner den tilstrækkelige kapacitet, som hver medlemsstat skal have i tre år.

Praktisk støtte

- ✓ Kommissionen vil sammen med Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) **udvikle modeller for grænseproceduren** (herunder garantier for grundlæggende rettigheder). Kommissionen vil også om nødvendigt revidere den praktiske vejledning for grænsevagter. For at sikre en fælles forståelse mellem grænsevagter, asylmedarbejdere og sagsbehandlere, der arbejder med tilbagesendelse vil Kommissionen tilrettelægge særlige drøftelser mellem disse tre medarbejdergrupper.

¹² Se byggesten 3.

¹³ Se byggesten 9.

¹⁴ F.eks. grænsevagter, asylmedarbejdere, sagsbehandlere, der arbejder med tilbagesendelse, tolke, specialister i sårbarhedstjek, sundhedspersonale til helbredsundersøgelse, personale med speciale i aldersvurdering, juridiske rådgivere, børnebeskyttelsesmedarbejdere osv.

- ✓ Kommissionen vil træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder i forbindelse med opfølgningen på proceduren i artikel 25a i visumkodeksen, jf. afsnit 5, samt "målrettede tilbagesendelsesforanstaltninger" i forbindelse med EU-tilbagesendelseskoordinatorens arbejde (se byggesten 5) for at sikre, at grænseproceduren ved tilbagesendelse kan fungere effektivt under hensyntagen til de nationaliteter, der falder ind under den obligatoriske grænseprocedure.
- ✓ Kommissionen vil integrere screening i politikcyklussen for integreret europæisk grænseforvaltning.

EU-agenturer

Retlig forpligtelse

- ✓ EUAA vil udarbejde **retningslinjer for effektive alternativer til frihedsberøvelse**.
- ✓ De kommende **periodiske "konvergensberetninger"** fra EUAA bør støtte medlemsstaterne i processen med at fastlægge de nationaliteter, der i princippet ville falde ind under grænseproceduren, og beskrive tilfælde, hvor anerkendelsesprocenten på 20 % i første instans ikke er repræsentativ på grund af betydelige forskelle mellem første instans og de endelige afgørelser.
- ✓ EUAA skal være særligt opmærksom på medlemsstaternes anvendelse af grænseproceduren. Hvis EUAA's overvågning viser, at betingelserne for at tage imod børn ikke er på plads, er Kommissionen forpligtet til at udstede en offentlig henstilling om at suspendere grænseprocedurene for familier med børn.

Praktisk støtte

- ✓ EUAA vil ajourføre **uddannelsesmoduler og retningslinjer**. Eksempler på nødvendige ajourføringer omfatter de operationelle arbejdsgange for screening, screening-/sårbarhedsværktøjskassen eller det praktiske værktøj for medarbejdere ved første kontaktpunkt.
- ✓ Frontex vil yde **operationel støtte til medlemsstaterne i forbindelse med screening**, navnlig uddannelse af screeningmyndigheder.
- ✓ Frontex' bestyrelse bør **som et nyt redskab til forvaltning af Schengenrådets ydre grænser medtage screening** i bilaget til den tekniske og operationelle strategi for integreret europæisk grænseforvaltning (TO-EIBM).

Vigtige milepæle, der skal overvejes:

- Senest den 12. august 2024 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakten med beregninger af den tilstrækkelige kapacitet for hver medlemsstat.
- EUAA bør senest den 12. december 2024 vedtage retningslinjer vedrørende kravene til personale i grænseproceduren og EUAA's retningslinjer for forskellig praksis med hensyn til alternativer til frihedsberøvelse i forbindelse med grænseproceduren.
- Senest den 11. april 2026 (dvs. to måneder før den dato, hvor forordningen om asylprocedurer finder anvendelse) underretter medlemsstaterne Kommissionen om de steder, hvor grænseprocedurene skal gennemføres.
- Senest den 12. juni 2026 skal medlemsstaterne have etableret deres passende kapacitet.

BYGGESTEN 3

Nytænkning af modtagelse

Modtagelseskapaleten indebærer muligheden for at stille materielle modtagelsesforhold (bolig, mad, tøj, personlige hygiejneartikler og lommepege, som altid bør omfatte et pengebeløb) til rådighed for ansøgere om international beskyttelse under hensyntagen til deres køn, alder og eventuelle særlige modtagelsesbehov. Dette omfatter også kapacitet til at tilbyde fysisk og mental sundhedspleje, uddannelse til mindreårige, tidlige integrationsforanstaltninger og oplysninger samt beskyttelse af deres rettigheder¹⁵.

Konvergens i forhold til passende modtagelsesstandarder for ansøgere om international beskyttelse, der sikrer sammenlignelige levevilkår i alle medlemsstater, er afgørende for, at det europæiske migrations- og asylsystem kan fungere korrekt, herunder for overførsler i henhold til ansvarsreglerne. Passende modtagelsesforhold er et centralt element, når det skal afgøres, om en medlemsstat er velforberedt. Materielle modtagelsesforhold i overensstemmelse med standarderne i det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold er også en afgørende faktor for at afgøre, om grænsekapaciteten kan betragtes som "tilstrækkelig"¹⁶.

De fleste medlemsstater står over for en lang række udfordringer i forbindelse med modtagelse. Det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold udvider ikke blot det nuværende system, men giver også mulighed for at genoverveje den måde, hvorpå modtagelsessystemerne er organiseret på nationalt plan. Det indeholder vigtige nye værktøjer til forvaltning af modtagelse, som giver mulighed for øget fleksibilitet, effektivitet og forebyggelse af sekundære bevægelser. Det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold giver f.eks. mulighed for at fordele ansøgere til indkvartering og geografiske områder samt at gøre de materielle modtagelsesforhold, der stilles til rådighed, betinget af, at ansøgerne faktisk opholder sig i den indkvartering, de har fået tildelt, eller et bestemt sted. Medlemsstaterne bør udnytte disse muligheder fuldt ud. Desuden skal medlemsstaterne kun dække basale behov, når ansøgerne ikke befinder sig i den medlemsstat, hvor de burde være.

Det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold harmoniserer også yderligere standarder og styrker beskyttelsesforanstaltningerne for ansøgere om international beskyttelse, herunder tidligere adgang til arbejdsmarkedet (seks måneder i stedet for ni måneder), fysisk og mental sundhedspleje og bedre beskyttelse af familier, børn og sårbare ansøgere¹⁷.

I betragtning af de mange aktører, der er involveret i forvaltningen af modtagelsen af asylansøgere, har partnerskaber med flere interessenter med relevante aktører ofte vist sig at være afgørende for at sikre, at modtagelsessystemerne i nogle medlemsstater forvaltes korrekt. Dette omfatter inddragelse af lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og økonomiske partnere, internationale organisationer, NGO'er eller organisationer ledet af migranter.

¹⁵ For specifikke forpligtelser i forbindelse med de nye krav vedrørende sårbare ansøgere, herunder børn, henvises til byggesten 9.

¹⁶ Se byggesten 2.

¹⁷ Se byggesten 9.

I denne forbindelse bør der træffes følgende foranstaltninger for at sikre en effektiv gennemførelse af denne byggesten:

Medlemsstaterne

Lovgivning

- ✓ Medlemsstaterne skal **gennemgå deres nationale lovgivningsmæssige rammer** og vedtage alle nødvendige lovgivningsmæssige foranstaltninger for at gennemføre det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold senest den 12. juni 2026 og meddele dem til Kommissionen. For at medlemsstaterne kan anvende de fleksible løsninger, der er fastsat i det omarbejdede direktiv, f.eks. med hensyn til ophold og fordeling af ansøgere til specifikke områder, skal disse muligheder gennemføres i national ret. Lovgivningen bør også indeholde alternativer til frihedsberøvelse.

Organisation og administrative processer

- ✓ Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen, hvilke myndigheder der er ansvarlige for at opfylde de forpligtelser, der følger af det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold.
- ✓ Medlemsstaterne bør overveje at **se på, hvordan de nationale modtagelsessystemer er organiseret, og eventuelt optimere deres organisation**. Medlemsstaterne kan f.eks. kombinere modtagelsescentre med boligenheder, støttetjenester og kontant bistand, afhængigt af profilen for ansøgeren om international beskyttelse, dvs. køn, alder, familiesammensætning, sårbarheder og behov.
- ✓ **Nye teknologier har betydet, at der nu findes automatiserede værktøjer**, som i øjeblikket mangler i mange medlemsstater, til en mere effektiv forvaltning af modtagelseskapaciteten. Medlemsstaterne **opfordres derfor til at overveje at oprette et integreret sagsforvaltningssystem** for effektivt at indsamle og dele relevante kvantitative og kvalitative data og oplysninger om modtagelseskapacitetsniveauer. Det integrerede system kan derefter lette alle relevante aktørers adgang til tjenester og vil også bidrage til at opdage forsvinden.
- ✓ Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige administrative foranstaltninger og udvikle procedurer for at indarbejde de nye foranstaltninger i det omarbejdede direktiv for at begrænse sekundære bevægelser og misbrug (efter deres gennemførelse i national ret), såsom forpligtelsen til kun at dække basale behov, når ansøgerne ikke befinder sig i den medlemsstat, hvor de skal opholde sig, eller muligheden for at fordele ansøgere til bestemt indkvartering og bestemte geografiske områder, hvor de materielle modtagelsesforhold, der stilles til rådighed, gøres betinget af, at ansøgerne faktisk opholder sig i den indkvartering, de har fået tildelt, eller et bestemt sted¹⁸.

Kapacitet (menneskelige ressourcer, infrastruktur og udstyr)

- ✓ Medlemsstaterne skal sikre **tilstrækkelig modtagelseskapacitet**, herunder med hensyn til infrastruktur, bolig, kontant bistand osv. (også i forbindelse med personer med særlige modtagelsesbehov¹⁹, for at matche de forventede behov og

¹⁸ Se byggesten 9.

¹⁹ Se byggesten 9.

sikre en passende levestandard. Denne kapacitet bør omfatte forventede omfordelinger (hvis medlemsstaten vælger denne solidaritetsforanstaltning), beredskabskapacitet²⁰ samt kapacitet til at gennemføre effektive alternativer til frihedsberøvelse. Dette kræver en grundig vurdering af den eksisterende kapacitet og planlægning af de nødvendige ændringer.

- ✓ Medlemsstaterne skal **sikre kapacitet til at give tilstrækkelig og tilpasset adgang til fysisk og mental sundhedspleje** og til hurtigere og effektiv adgang til tidlige integrationsforanstaltninger (f.eks. uddannelse, sprogundervisning, adgang til arbejdsmarkedet senest seks måneder efter registreringen af ansøgningen, beskæftigelsesstøtte). Medlemsstaterne skal sikre tilstrækkeligt personale med den fornødne uddannelse med hensyn til modtagelse og adgang til tjenester (såsom tolke, oversættere, socialarbejdere, sundhedspersonale, herunder mental sundhed, og børnebeskyttelsesmedarbejdere). Dette kræver en grundig vurdering af den eksisterende kapacitet og planlægning af den nødvendige rekruttering og uddannelse af personale. Uddannelsen skal omfatte de centrale dele af det europæiske asylprogram vedrørende modtagelsesforhold samt det værktøj til identifikation af ansøgere med særlige modtagelsesbehov, der er udviklet af EUAA. Når lokale og regionale myndigheder, civilsamfundet eller internationale organisationer deltager i gennemførelsen af det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold, skal medlemsstaterne tildele dem de nødvendige ressourcer.

Kommissionen

Praktisk støtte

- ✓ Kommissionen vil yde den nødvendige tekniske støtte via modtagelsesekspertgruppen ("modtagelseskontaktudvalget")²¹ for at lette den korrekte anvendelse af det omarbejdede direktiv, herunder ved at præcisere betydningen af visse bestemmelser, og afdække, hvilke områder der vil kræve yderligere opmærksomhed i overgangsperioden, herunder med henblik på gennemførelsen af det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold.

EU-agenturer

Retlig forpligtelse

- ✓ EUAA vil udvikle et standardoplysningsskema samt vejledning om alternativer til frihedsberøvelse.

Praktisk støtte

- ✓ EUAA vil yde støtte via sit modtagelsesnetværk og ajourføre eksisterende vejledninger, værktøjer og uddannelsesmateriale samt revidere sine standarder og indikatorer for modtagelse og sårbarhed. Dette omfatter navnlig vejledningen om modtagelse – standarder og indikatorer fra 2024.

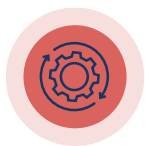
Vigtige milepæle, der skal overvejes:

- Inden udgangen af 2025 vil EUAA udarbejde et standardoplysningsskema.
- Senest den 12. juni 2026 skal medlemsstaterne have gennemført kravene i det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold i national lovgivning.

²⁰ Se byggesten 8.

²¹ Dette er en eksisterende uformel ekspertgruppe under Kommissionen, der er nedsat i henhold til Kommissionens afgørelse C(2016) 3301.

- Senest den 12. juni 2026 underretter medlemsstaterne Kommissionen om de myndigheder, der er ansvarlige for at opfylde forpligtelserne i direktivet om modtagelsesforhold. Hvis det er muligt, opfordres medlemsstaterne til at give meddelelse tidligere end den krævede lovbestemte frist for at lette kontakten med Kommissionen i gennemførelsesfasen.

BYGGESTEN 4

Retfærdige, effektive og konvergerende asylprocedurer

Hurtigere og mere harmoniserede procedurer er afgørende for at opretholde integriteten af det samlede asylsystem samt for at reducere sekundære bevægelser og forhindre misbrug. Forordningen om asylprocedurer og kvalifikationsforordningen strømliner og fremmer konvergens i vurderings- og beslutningsprocessen for individuelle asylansøgninger i hele Europa og styrker beskyttelsesforanstaltningerne, rettighederne og garantiene for ansøgere og personer med international beskyttelse. Forordningen om asylprocedurer indeholder også bestemmelser, der skal gøre det lettere at identificere statsløshed.

Forordningen om asylprocedurer strømliner adgangen til asylproceduren og harmoniserer tidsfristerne og sikrer dermed kortere og mere effektive procedurer. Forordningen fastsætter f.eks. klare frister for de tre trin i asylproceduren, dvs. ansøgerens ønske om at modtage international beskyttelse ("fremsettelsen") og derefter medlemsstatens myndigheders modtagelse og registrering af ansøgningen ("registreringen") og ansøgerens indgivelse af ansøgningen ("indgivelsen"). I forordningen præciseres det, hvad hvert af de tre trin indebærer, hvilke forpligtelser ansøgeren og myndighederne har, og hvilke frister der gælder for hvert trin (fem dage for registrering, 21 dage for indgivelse). Forordningen fastsætter også frister for behandling af ansøgningen (seks måneder for en afgørelse efter den almindelige procedure, tre måneder for hasteproceduren og mellem ti dage og to måneder for kontrol af uantagelighed).

Medlemsstaterne vil også skulle anvende nye regler, der bliver obligatoriske, såsom de obligatoriske fremskyndede procedurer (indtil nu valgfri) samt den strengere obligatoriske ordning, der gælder for fornyede ansøgninger (herunder forpligtelsen til at betragte ansøgninger, der er indgivet efter afvisningen i en anden medlemsstat, som fornyede ansøgninger). De vil også skulle foretage de nødvendige tilpasninger for at anse en ansøgning for implicit trukket tilbage, hvis ansøgeren ikke opfylder visse forpligtelser, såsom kravet om at fremlægge biometriske oplysninger, eller anvende det nye begreb "effektiv beskyttelse" til at udpege sikre tredjelande og anvende begrebet "første asylland". Desuden vil efterprøvelsen for de fleste ansøgninger med karakter af misbrug og fornyede ansøgninger ikke automatisk have opsættende virkning, hvilket betyder, at hvis ansøgningen afvises, og en domstol ikke giver personen tilladelse til at blive, kan myndighederne fuldbyrde en afgørelse om tilbagesendelse.

Medlemsstaterne vil også skulle anvende de nye krav, der er fastsat i kvalifikationsforordningen, såsom forpligtelsen til at vurdere et alternativ til national beskyttelse og forpligtelsen til at fratage den internationale beskyttelsesstatus, hvis visse kriminelle handlinger er blevet begået, eller personen på anden måde udgør en sikkerhedstrussel.

De ændringer, der er foretaget i forordningen om asylprocedurer, og de proceduremæssige aspekter af kvalifikationsforordningen giver medlemsstaterne mulighed for at tackle de aktuelle udfordringer i forbindelse med langvarige

asylprocedurer og eksisterende efterslæb. Respekt for de grundlæggende rettigheder for ansøgere og personer med international beskyttelse i overensstemmelse med chartret og de specifikke rettigheder, der er fastsat i de to forordninger, er afgørende for en korrekt gennemførelse af denne byggesten (se byggesten 9).

I denne forbindelse bør der træffes følgende foranstaltninger for at sikre en effektiv gennemførelse af denne byggesten:

Medlemsstaterne

Lovgivning

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå deres nationale lovgivningsmæssige rammer** og foretage de nødvendige tilpasninger for at sikre en effektiv anvendelse af de to forordninger. I denne henseende er nogle af de elementer, der vil kræve særlig opmærksomhed, den måde, hvorpå adgangen til proceduren tilrettelægges (dvs. de enkelte trin, tidsfristerne, de involverede myndigheder), den ikkeautomatiske opsættende virkning for en bestemt type afgørelser og den måde, hvorpå den endelige afgørelse defineres. For sidstnævnte er det afgørende at sikre, at definitionen giver mulighed for en gnidningsløs anvendelse af reglerne om fornyede ansøgninger uden parallelle sager, hvor der er blevet klaget over den første ansøgning, mens den anden er ved at blive behandlet.

Organisation og administrative processer

- ✓ Medlemsstaterne skal **tildede ansvarsområder, der er tilpasset den nye ramme** og de klart differentierede trin i asylproceduren, dvs. fremsættelse/modtagelse af ansøgninger, registrering af ansøgninger og indgivelse af ansøgninger.
- ✓ Medlemsstaterne bør udvikle **effektive interne arbejdsgange for udveksling af oplysninger mellem forskellige tjenester** (f.eks. for at opfylde oplysningspligten, når den modtagende myndighed ikke er den myndighed, der registrerer ansøgninger) og med andre medlemsstater (f.eks. når en ansøgning allerede er blevet afvist i en anden medlemsstat).
- ✓ Medlemsstaterne bør om nødvendigt **gennemgå og tilpasse arbejdsmetoder og om nødvendigt udvikle operative standardprocedurer** for de forskellige trin i asylproceduren under fuld overholdelse af de nye tidsfrister (for almindelige og fremskyndede procedurer og for kontrol af uantagelighed) og forpligtelser, herunder for klager, samtidig med at der fastsættes alle nødvendige beskyttelsesforanstaltninger og garantier²².
- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå deres asylkontorers nuværende organisation** under hensyntagen til eksisterende udfordringer i forbindelse med efterslæb og asylprocedurens gennemsnitlige varighed.
- ✓ Medlemsstaterne skal sikre, at **afgørelser om asyl udstedes og meddeles i overensstemmelse med de nye krav**. Medlemsstaterne skal også i deres administrative procedurer, hvor det er relevant, indarbejde de elementer, der er nødvendige for at **anvende begreberne sikkert tredjeland og første asylland** og navnlig begrebet "**effektiv beskyttelse**". De skal også indarbejde forpligtelsen til at betragte en ansøgning som implicit trukket tilbage i de tilfælde, der er omhandlet i forordningen (afgørelsen er øjeblikkelig, uden en suspensionsperiode,

²² Se byggesten 9.

medmindre medlemsstaten fastsætter andet). De skal også i deres beslutningsprocedurer indarbejde forpligtelsen til at **vurdere et alternativ til national beskyttelse** og **forpligtelsen til at fratage den internationale beskyttelsesstatus, hvis visse kriminelle handlinger er blevet begået**, eller personen på anden måde udgør en sikkerhedstrussel.

- ✓ Medlemsstaterne bør **øge bevidstheden om EUAA's oplysninger om oprindelseslande og landevejledninger**, og de skal sikre, at asylsagsbehandlerne anvender disse, herunder til at understøtte en grundig vurdering af det obligatoriske alternativ til national beskyttelse. Medlemsstaterne bør også øge bevidstheden blandt dommere om EUAA's oplysninger om oprindelseslande og landevejledninger.

Kapacitet (menneskelige ressourcer, infrastruktur og udstyr)

- ✓ Medlemsstaterne skal sikre tilstrækkeligt kompetent personale (asylsagsbehandlere, tolke osv.) under hensyntagen til de nuværende mangler, efterslæb og asylprocedurens gennemsnitlige varighed samt nye forpligtelser. De skal sikre, at uddannelsen omfatter de vigtigste dele af det europæiske asyluddannelsesprogram.
- ✓ Medlemsstaterne skal sikre, at asylkontorerne er tilstrækkeligt udstyret (med Eurodacmaskiner osv.) til at kunne udføre deres opgaver effektivt inden for de nye tidsfrister og i overensstemmelse med nye forpligtelser.

Kommissionen

Retlig forpligtelse

- ✓ Kommissionen vil senest den 12. juni 2025 evaluere begrebet sikkert tredjeland og om nødvendigt foreslå målrettede ændringer heraf.

Praktisk støtte

- ✓ Kommissionen vil afholde møder i ekspertgrupperne om asylprocedurer og kvalifikationer ("kontaktudvalget for asylprocedurer" og "kvalifikationskontaktudvalget")²³ for at lette den korrekte anvendelse af de retlige rammer, herunder ved at præcisere betydningen af visse bestemmelser, og afdække, hvilke områder der kræver yderligere opmærksomhed. Kommissionen har til hensigt at nedsætte fælles kontaktudvalg, som skal dække alle proceduremæssige aspekter i både forordningen om asylprocedurer og kvalifikationsforordningen. Kommissionen vil også bidrage til at koordinere identifikationen og formidlingen af god praksis.

EU-agenturer

Praktisk støtte

- ✓ EUAA vil oprette et **netværk af enheder af ansvarlige nationale myndigheder og ajourføre alt informations- og uddannelsesmateriale** samt alle vejledningsdokumenter og om nødvendigt indikatorer, som bør tages i betragtning under hele beslutningsprocessen (herunder for domstole og retter).
- ✓ EUAA vil fortsat **levere oplysninger om oprindelseslande og landevejledninger** til alle nationale administrative og retslige myndigheder og

²³ Disse er eksisterende fælles uformelle ekspertgrupper, der er nedsat i henhold til Kommissionens afgørelse C(2016) 3301.

tilpasse eksisterende databaser såsom systemet for tidlig varsling og beredskab til de nye rammer.

- ✓ EUAA giver på Kommissionens anmodning Kommissionen oplysninger og analyser om specifikke tredjelande, som kunne komme i betragtning til udpegelse som sikre tredjelande på EU-plan.

Vigtige milepæle, der skal overvejes:

- Senest den 12. juni 2025 evaluerer Kommissionen begrebet sikkert tredjeland og foreslår om nødvendigt målrettede ændringer heraf.
- Senest den 12. juni 2026 underretter medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke myndigheder der er ansvarlige for at modtage ansøgninger, registrere ansøgninger og indgive ansøgninger i henhold til forordningen om asylprocedurer.
- Senest den 12. juni 2026 udpeger medlemsstaterne et nationalt kontaktpunkt med henblik på kvalifikationsforordningen og meddeler Kommissionen dets adresse. Kommissionen videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.

BYGGESTEN 5

Effektive og retfærdige tilbagesendelsesprocedurer

EU's migrationspolitik er kun effektiv, hvis de personer, der ikke har ret til at blive i EU, rent faktisk sendes tilbage. Denne byggesten omfatter de yderligere skridt, der skal tages for at oprette et fælles EU-system for tilbagesendelser, hvor de tilbagesendte tilskyndes til at samarbejde, forblive til rådighed under hele processen og til at vende tilbage frivilligt, når det er muligt. De foranstaltninger, der skal tilskynde til frivillig tilbagevenden, bør supplere troværdige og velfungerende tvangsmæssige tilbagesendelser. Medlemsstaterne bør også udstyres med værktøjer og procedurer, der muliggør en effektiv intern forvaltning og øget samarbejde og informationsudveksling med andre medlemsstater med henblik på en mere effektiv tilbagesendelsesproces.

For at lukke smuthullerne mellem asyl- og tilbagesendelsesprocedurerne forpligter forordningen om asylprocedurer medlemsstaterne til at **sikre, at alle ansøgere, der har fået en negativ asylafgørelse, også modtager en afgørelse om tilbagesendelse på samme tid eller kort tid derefter**. De to afgørelser skal påklages eller indbringes sammen til den samme domstol eller det samme domstolslignende organ i de samme retssager og med de samme tidsfrister, hvis afgørelsen om tilbagesendelse træffes som led i den dermed forbundne negative asylafgørelse. Hvis afgørelsen om tilbagesendelse træffes særskilt, kan den påklages særskilt, men inden for de samme frister²⁴. **Der gælder skærpede regler for dem, der forsøger at forsinke procedurerne gennem klager eller fornyede asylansøgninger med det ene formål at hindre tilbagesendelse fra Unionen.**

Mens nogle medlemsstater har centraliseret forvaltningen af aktører, der er involveret i tilbagesendelsesprocessen, under én myndighed, har andre medlemsstater etableret samarbejdsordninger mellem forskellige aktører og myndigheder for at gøre tilbagesendelsesprocessen mere effektiv og holdbar.

19 medlemsstater udsteder allerede negative asylafgørelser sammen med afgørelser om tilbagesendelse, nogle som led i den samme foranstaltning og andre som til særskilte foranstaltninger, men stadig på samme tid. Fem medlemsstater har allerede digitaliseret IT-systemerne til forvaltning af tilbagesendelsessager, og 11 medlemsstater er i færd med at udvikle et system baseret på modellen for forvaltning af tilbagesendelsessager (RECAMAS), som Frontex har udviklet. EU-finansierede systemer til forvaltning af tilbagesendelsessager letter tilbagesendelsesprocedurerne med nogle tredjelande, som de fleste medlemsstater er tilsluttet.

Desuden er mange aktører på nationalt plan involveret i tilbagesendelsesprocessen, og samarbejde er afgørende for en effektiv proces. Den igangværende tematiske Schengenevaluering på tilbagesendelsesområdet med henblik på et effektivt EU-system for tilbagesendelser har navnlig fokus på, hvordan man kan lukke hullerne mellem aktørerne i tilbagesendelsesprocessen. Resultaterne af evalueringen (herunder bedste

²⁴ Hvis en afgørelse om tilbagesendelse udstedes som en særskilt retsakt, kan den påklages i særskilte retssager, og tidsfristerne for indgivelse af klagen skal være mellem fem og ti dage for grænseproceduren, den fremskyndede procedure, kontroller af uantagelighed og implicit tilbagetrækning. Fristerne for at indgive en klage i alle andre tilfælde skal være mellem to uger og en måned.

praksis) bør betragtes som relevante ved gennemførelsen af de elementer i pagten, der vedrører mere effektive og retfærdige tilbagesendelsesprocedurer i hele Europa²⁵.

Frivillig tilbagevenden, der understøttes af sandsynlig tvangsmæssig tilbagesendelse, udgør sammen med reintegration den mere holdbare, omkostningseffektive og humane/værdige måde at gennemføre tilbagesendelser på og bør fortsat foretrækkes. Det er vigtigt at styrke incitamenterne til frivillig tilbagevenden og yde sammenhængende støtte til reintegration, herunder ved hjælp af EU-reintegrationsprogrammet under Frontex. I øjeblikket deltager 25 ud af 31 medlemsstater og associerede Schengenlande og anvender Frontex' reintegrationsprogram.

I denne forbindelse bør der træffes følgende foranstaltninger for at sikre en effektiv gennemførelse af denne byggesten:

Medlemsstaterne

Lovgivning

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå og tilpasse de nationale lovgivningsmæssige rammer** efter behov.
- ✓ Medlemsstaterne skal **sikre, at afgørelsen om tilbagesendelse træffes som en del af den negative asylafgørelse, eller, hvis den træffes som en særskilt foranstaltning, at afgørelsen om tilbagesendelse træffes samtidig** med afgørelsen om asyl eller kort tid derefter.
- ✓ Medlemsstaterne skal også **sikre, at klager over negative asylafgørelser og afgørelser om tilbagesendelse behandles sammen eller inden for de frister**, der er fastsat i forordningen om asylprocedurer. Medlemsstaterne kan f.eks. fastsætte fælles tidsfrister for begge i lovgivningen.

Organisation og administrative processer

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå deres interne procedurer for at fastlægge en klar proces og arbejdsgang** for, hvordan sager håndteres, for at sikre en gnidningsløs proces mellem udstedelsen af en negativ afgørelse om asyl og afgørelsen om tilbagesendelse, lige fra det tidspunkt, hvor personen ikke længere har ret til at opholde sig i EU, til afgørelsen om tilbagesendelse, til en anmodning om tilbagetagelse til et tredjeland og derefter frivillig/tvangsmæssig tilbagesendelse og støtte til reintegration. Medlemsstaterne bør også **etablere strukturer, som sikrer, at klager over negative asylafgørelser og afgørelser om tilbagesendelse behandles sammen eller inden for de frister**, der er fastsat i forordningen om asylprocedurer.
- ✓ Medlemsstaterne opfordres til at **tage aktive skridt til at etablere et moderne og velfungerende IT-system til forvaltning af tilbagesendelsessager**, som giver mulighed for behandling og kontrol af oplysninger, der afspejler de lovgivningsmæssige og administrative ændringer og kravene til arbejdsgange. Anvendelsen af det eksisterende sagsforvaltningssystem for tilbagesendelse og af værktøjerne for reintegrationsbistand bør også støttes og udvides.

Kapacitet (menneskelige ressourcer, infrastruktur og udstyr)

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå både infrastrukturkravene og personalekapaciteten** for at kunne træffe effektive foranstaltninger, der sikrer, at den tilbagesendte er til rådighed under hele proceduren, for at forebygge risikoen

²⁵ Kommissionen vil vedtage rapporten og forslaget til Rådets henstillinger i første kvartal af 2025.

for, at den pågældende forsvinder, herunder, hvor det er relevant, gennem anvendelse af alternativer til frihedsberøvelse.

- ✓ Medlemsstaterne bør sørge for **kapacitet til at styrke rådgivningen vedrørende tilbagesendelse** for at sikre, at de personer, der skal tilbagesendes, hurtigt ledes gennem hele processen.
- ✓ Medlemsstaterne bør **styrke incitamenterne til frivillig tilbagevenden og strømline støtten til reintegration** i tæt samarbejde med Frontex.

Kommissionen

Praktisk støtte

- ✓ Tilbagesendelseskoordinatoren vil spille en central rolle i opfølgningen på de konkrete udfordringer, der er blevet konstateret på tilbagesendelsesområdet, og ved at fremme effektivitetsgevinster, intern sammenhæng og samarbejde mellem medlemsstaterne. Tilbagesendelseskoordinatoren vil gøre dette gennem **målrettede tilbagesendelsesforanstaltninger**, der bygger på det arbejde, der allerede er iværksat for at forbedre den fælles planlægning af flyvninger og identifikationsmissioner, herunder for at optimere anvendelsen af Frontex' støtte, udveksle praksis og erfaringer med fælles udstedelse af negative asylafgørelser og afgørelser om tilbagesendelse og samarbejde om tilbagesendelse af personer, der udgør en sikkerhedstrussel. Netværket på højt plan for tilbagesendelse og Frontex vil også støtte disse bestræbelser.
- ✓ Kommissionen vil samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre den praktiske gennemførelse af Team Europe-tilgangen og **styrke tredjelandes effektive samarbejde om tilbagetagelse** ved hjælp af alle de løftestænger og incitament, de har til rådighed, såsom opfølgningen af visumkodeksens artikel 25a, der forbinder visum- og tilbagetagelsessamarbejdet, jf. afsnit 5 nedenfor, samt handels-, visum-, udviklings- og andre politikker.
- ✓ Kommissionen vil **udarbejde generelle retningslinjer for digitalisering af EU's tilbagesendelsessystem** med en helhedsorienteret tilgang til alle elementerne i gennemførelsen af pagten.

EU-agenturer

Praktisk støtte

- ✓ Frontex vil i tæt samarbejde med Kommissionen og tilbagesendelseskoordinatoren spille en central rolle i gennemførelsen af denne byggesten ved at støtte medlemsstaterne i alle faser af tilbagesendelsesprocessen. Det vil være afgørende at styrke og gøre fuld brug af Frontex' støtte til identifikation, tilbagesendelsesoperationer og bæredygtig reintegration.
- ✓ Et forudsigt koordineringssystem inden for Frontex baseret på fælles planlægning af medlemsstaternes brug af Frontex-støtte bør gøre det muligt at samle ressourcerne bedre i alle faser af tilbagesendelsen. Dette system bør bygge på arbejdet med målrettede tilbagesendelsesforanstaltninger med fokus på at styrke sammenhæng, koordinering, effektivitetsgevinster og udveksling af bedste praksis mellem og inden for medlemsstaterne under ledelse af tilbagesendelseskoordinatoren.

Vigtige milepæle, der skal overvejes:

- Inden udgangen af 2024 bør alle medlemsstater aktivt anvende Frontex' EU-reintegrationsprogram.

- Senest i januar 2025 vil Frontex i tæt samarbejde med Kommissionen og medlemsstaterne etablere et omfattende planlægningssystem med fokus på prioriterede tredjelande.
- Senest i juni 2025 vil tilbagesendelseskoordinatoren som en "målrettet foranstaltning" udarbejde en håndbog, der skal vejlede aktører, der er involveret i tilbagesendelse i medlemsstaterne, som skal forbindes gennem en effektiv arbejdsgang.
- I 2025 vil Kommissionen oprette mekanismer til at støtte de medlemsstater, der endnu ikke træffer afgørelser om tilbagesendelse sammen med negative asylafgørelser, med at udvikle kapacitet til at gøre dette.
- Senest medio 2026 vil Frontex på grundlag af sin mangelanalyse bistå medlemsstaterne med at indføre et IT-system til forvaltning af tilbagesendelsessager.

BYGGESTEN 6

Et retfærdigt og effektivt system: De nye ansvarsreglers funktion i praksis

At etablere en effektiv og stabil ansvarsdeling i hele Unionen og mindske incitamenterne til sekundære bevægelser er en af pagtens vigtigste prioriteter og et væsentligt element i opbygningen af tillid mellem medlemsstaterne.

Dublin III-forordningen²⁶ fastsætter i dag kriterier og mekanismer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse. Hvis ansøgere om international beskyttelse ikke opholder sig i den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af deres ansøgning, skal de overføres til denne medlemsstat. Der har været store udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af Dublinforordningen, navnlig med hensyn til gennemførelse af overførsler.

Den nyligt vedtagne forordning om asylforvaltning og migrationsstyring reformerer Dublinsystemet ved at indføre mere retfærdige og effektive ansvarsregler. En korrekt anvendelse af de nye regler er afgørende for, at det europæiske asylsystem kan fungere effektivt, og for at sikre solidaritet mellem medlemsstaterne. At sikre systematiske og hurtige overførsler til den ansvarlige medlemsstat vil bidrage til at bekæmpe "asylshopping" og dermed modvirke irregulære indrejser og gøre op med nogle af de faktorer, der får folk til at flytte mellem medlemsstaterne på en uautoriseret måde.

I denne proces vil det være afgørende at afhjælpe de nuværende mangler hurtigt. De nye ansvarsregler er en vigtig udvikling i forhold til det nuværende system. Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring indfører f.eks. et nyt ansvarskriterium baseret på eksamensbeviser og kvalifikationer og gør ansvaret mere stabilt ved som hovedregel at forlænge fristerne for skift og ophør af ansvar. Samtidig styrker den familiekriterierne, bl.a. ved at indføre en ny forpligtelse til at prioritere familiesager.

Den nye forordning gør procedurerne mere effektive ved at afkorte fristerne og ændre tilbagesendelsesproceduren til en meddelelse om tilbagesendelse. Der er også nye forpligtelser for ansøgere, som skal mindske misbrug af systemet, (f.eks. forpligtelsen til at ansøge i den første indrejsemedlemsstat) og for medlemsstaten til at reagere i tilfælde af sekundære bevægelser (f.eks. en forpligtelse til kun at dække ansøgerens basale behov

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning).

i tilfælde af, at den pågældende forsvinder), eller hvis ansøgeren udgør en sikkerhedstrussel. Disse suppleres med nye garantier for ansøgere²⁷.

I arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "The Dublin Roadmap in action – Enhancing the effectiveness of the Dublin III Regulation: identifying good practices in the Member States"²⁸ beskrives praksis, der kan hjælpe medlemsstaterne med at tackle nogle af de eksisterende udfordringer i det nuværende system i forbindelse med overgangen til det nye system.

Med henblik på en vellykket overgang fra Dublin III-systemet til de retlige og operationelle standarder i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring bør der træffes følgende foranstaltninger:

Medlemsstaterne

Lovgivning

- ✓ Medlemsstaterne bør om nødvendigt **gennemgå og tilpasse deres nationale lovgivningsmæssige rammer** for at sikre en effektiv anvendelse af forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Medlemsstaterne vil bl.a. skulle være særligt opmærksomme på effektive retsmidler²⁹, manglende ret til modtagelsesforhold i tilfælde af, at den pågældende forsvinder, og tilpasning til de nye tidsfrister under de forskellige procedurer.

Organisation og administrative processer

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå og om nødvendigt tilpasse de nationale Dublinheders struktur og funktion**. Dette omfatter revision af Dublinhedernes arbejdsmetoder og ajourføring af operative standardprocedurer for at gennemføre de nye procedurer (nemlig meddelelser om tilbagetagelse, omfordelinger og ansvarskompensation samt fortsat fastlæggelse af ansvar, hvis ansøgeren ikke er til stede) og for at overholde de kortere frister for alle procedurer.
- ✓ Medlemsstaterne bør **udvikle koordineringsstrukturer og arbejdsmetoder mellem deres Dublinheder og andre myndigheder** for at sikre en effektiv anvendelse af de nye regler. Dette omfatter f.eks. udvikling af specifikke metoder til samarbejde med screening- og retshåndhavende myndigheder (f.eks. for at tage hensyn til resultaterne af sikkerhedskontrollen under screeningen eller udveksling af sikkerhedsrelevante oplysninger inden en overførsel) og modtagelsesmyndigheder (overvågning af tilstedeværelse i indkvarteringen osv.).

Med henblik herpå bør medlemsstaterne **overveje at udvikle eller ajourføre deres eksisterende IT-sagsforvaltningssystem** for at gøre det muligt at integrere den reformerede Dublinprocedure med de andre asyl- og modtagelsesrelaterede processer. Et integreret sagsforvaltningssystem vil gøre det lettere at overholde de nye forpligtelser og gøre de eksisterende procedurer mere effektive. Det vil også sikre et bedre overblik over de forskellige faser af proceduren samt et mere effektivt samarbejde og en mere effektiv kommunikation mellem de kompetente nationale myndigheder (f.eks. asyl, modtagelse, tilbagesendelse, migration og grænseforvaltning). Medlemsstaterne bør også overveje at automatisere visse dele

²⁷ Se byggesten 9.

²⁸ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Langsigtet prognose for EU-budgettets ind- og udgående pengestrømme (2024-2028) (COM(2023) 390 final).

²⁹ Se også byggesten 9.

af proceduren, herunder automatisk beregning af de gældende tidsfrister, påmindelser om, at tidsfrister snart udløber, eller forslag til næste skridt i proceduren.

- ✓ Medlemsstaterne **opfordres til at udarbejde en fortegnelse over eksamensbeviser og andre kvalifikationer** fra niveau to i den internationale standardklassifikation for skolevæsenet med henblik på at lette den effektive anvendelse af det nye kriterium vedrørende eksamensbeviser og kvalifikationer. Denne fortegnelse kunne også omfatte en liste over uddannelsesinstitutioner i medlemsstaterne, der har ret til at udstede sådanne eksamensbeviser og kvalifikationer.
- ✓ Medlemsstaterne skal sikre, at **familierelaterede sager prioriteres i alle faser af proceduren**, f.eks. ved at udvikle specifikke operative standardprocedurer. Medlemsstaterne bør overveje samarbejdsordninger med organisationer, der foretager opsporing af familier.

Kapacitet (menneskelige ressourcer, infrastruktur og udstyr)

- ✓ Medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder har de nødvendige menneskelige, materielle og finansielle ressourcer til at udføre deres opgaver i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, herunder tilstrækkeligt og behørigt uddannet personale. I den forbindelse bør medlemsstaterne gennemgå og om nødvendigt øge de nationale Dublinenheders kapacitet til at udføre alle deres opgaver inden for de nye kortere frister. Medlemsstaterne skal også have tilstrækkelig kapacitet til at sikre en effektiv gennemførelse af afgørelser om overførsel ved f.eks. at begrænse forsvinden³⁰, forbedre kommunikationen mellem medlemsstaterne, øge fleksibiliteten i den ansvarlige medlemsstat og støtte den overførende medlemsstat³¹. Dette kræver menneskelige ressourcer og den nødvendige logistik, herunder f.eks. særlige faciliteter til Dublinoverførsler.
- ✓ Medlemsstaterne skal sikre, at DubliNet ajourføres på nationalt plan, således at det holdes kørende og giver mulighed for udveksling af alle de oplysninger, der kræves i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Kommissionen

Retlig forpligtelse

- ✓ Kommissionen vil senest i september 2024 indkalde det nye **forskriftsudvalg for forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring** for at vedtage de gennemførelsesretsakter, der kræves i henhold til forordningen.
- ✓ Kommissionen vil **vedtage de gennemførelsesbestemmelser**, der er nødvendige med henblik på gennemførelsen af forordningen om asylforvaltning og

³⁰ F.eks. ved at have mere personale til at overvåge, at personer befinder sig i indkvarteringscentre, eller ved at oprette indkvarteringscentre til Dublinoverførsler. Flere eksempler kan findes i SWD(2023) 390 final.

³¹ F.eks. ved at udvise fleksibilitet med hensyn til antallet af overførsler, som de kan acceptere pr. dag/pr. måned, eller de tidspunkter, hvor overførslerne kan finde sted, og give flere alternative dage til gennemførelse af overførsler, hvilket giver mulighed for Dublinoverførsler ved forskellige grænseovergangssteder. Flere eksempler kan findes i SWD(2023) 390 final.

migrationsstyring, som erstatter Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 ("gennemførelsesbestemmelserne til Dublinforordningen")³².

Praktisk støtte

- ✓ Kommissionen vil i samarbejde med EUAA afholde møder i **Dublinekspertgruppen ("Dublinkontaktudvalget")** for at lette den korrekte anvendelse af de nye bestemmelser (herunder ved at præcisere betydningen af visse bestemmelser), udpege de områder, der vil kræve yderligere opmærksomhed i overgangsperioden, og udarbejde retningslinjer, hvor det er nødvendigt. Den vil bestræbe sig på at tilrettelægge disse møder i tilknytning til EUAA's Dublinnetværk, som fokuserer mere på operationelle udfordringer.
- ✓ Kommissionen planlægger i samarbejde med eu-LISA og medlemsstaterne en **gradvis opgradering af DubliNet** for at tilpasse det til den nye retlige ramme og de nationale Dublinenheders behov.
- ✓ Kommissionen vil støtte en fælles struktur af oversigter over eksamensbeviser og andre kvalifikationer og uddannelsesinstitutioner på grundlag af eksisterende EU-databaser (f.eks. <http://eter-project.com>) og yderligere arbejde i forbindelse med den europæiske referenceramme for kvalifikationer og Europass³³ vedrørende interoperabilitet mellem databaser for kvalifikationer samt med netværket af nationale centre for akademisk anerkendelse (ENIC-NARIC-netværket).

EU-agenturer

Retlig forpligtelse

- ✓ Senest i april 2025 (ti måneder efter ikrafttrædelsen af forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring) vil EUAA **udarbejde en skabelon for familierelaterede sager og retningslinjer for sporing og identifikation af familiemedlemmer**.
- ✓ EUAA vil også med støtte fra medlemsstaterne **udvikle tilpassede og omfattende informationsbrochurer og -materialer** og yde **vejledning om gennemførelse af personlige samtaler via videokonference**.

Praktisk støtte

- ✓ EUAA vil **tilpasse funktionen og omfanget af sit netværk af Dublinenheder for at afspejle det nye system** og ajourføre retningslinjer til støtte for anvendelsen af de nye ansvarsregler.
- ✓ eu-LISA vil være ansvarlig for den **tekniske og operationelle opgradering af DubliNet**. Den første fase (prioriteret opgradering) vil blive iværksat mellem midten af 2024 og midten af 2026 og sikre, at DubliNet-formularerne er egnede til formålet. Her vil vigtige teknologiske og sikkerhedsmæssige opgraderinger også blive implementeret. I anden fase i 2026-2028 vil automatiseringen af processer og den fulde integration med de nationale systemer fortsætte.

<u>Vigtige milepæle, der skal overvejes:</u>

³² Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne.

³³ <https://europass.europa.eu/en>.

- Senest i september 2024 vil Kommissionen indkalde forskriftsudvalget for forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.
- Kommissionen vil sigte mod at vedtage gennemførelsesretsakter, der erstatter Dublingennemførelsesbestemmelserne, senest den 12. juni 2025.
- Kommissionen vil sigte mod at vedtage de delegerede retsakter, der kræves i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, senest den 12. juni 2025.
- Senest i september 2024 vil Kommissionen udsende en konceptnote om den gradvise opgradering af DubliNet.
- Senest i april 2025 vil EUAA udarbejde en skabelon for familierelaterede sager og retningslinjer for sporing og identifikation af familiemedlemmer.
- Senest den 12. marts 2026 bør medlemsstaterne underrette Kommissionen om de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at opfylde forpligtelserne i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Kort tid efter offentliggør Kommissionen en samlet liste over disse myndigheder.

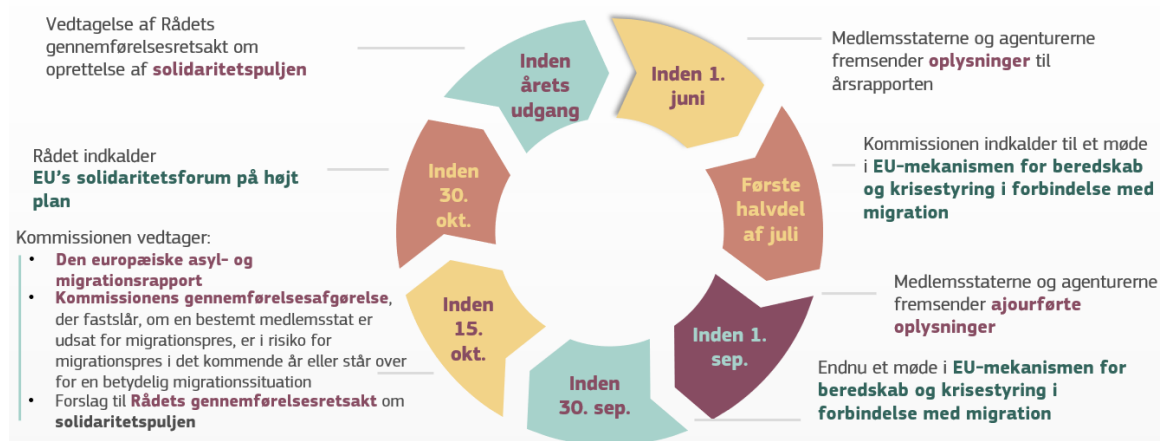

BYGGESTEN 7

Solidaritet i praksis

Solidaritet er et grundlæggende princip i EU, der er nedfældet i artikel 80 i TEUF. For første gang vil Unionen have en **permanent, juridisk bindende, men fleksibel solidaritetsmekanisme**, som skal sikre, at ingen medlemsstat, der er under pres, lades i stikken. Det er modstykket til de udvidede ansvarsregler, der er beskrevet i byggesten 2 og 6.

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring indfører en **solidaritetsmekanisme med minimumstærskler på 30 000 omfordelinger og 600 mio. EUR i finansiell støtte på EU-plan**, som Kommissionen skal overholde ved beregningen af årets behov. Alle medlemsstater skal deltage, men de vil kunne vælge deres solidaritetsforanstaltninger mellem omfordelinger, finansiell solidaritet eller alternative foranstaltninger (personale eller støtte i naturalier). Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring indeholder bestemmelser om oprettelse af EU's solidaritetsforum på højt plan under forsæde af den medlemsstat, der har formandskabet for Rådet, hvor tilsagnene bør afgives, og af EU-solidaritetsforummet på teknisk niveau under forsæde af solidaritetskoordinatoren, som vil være ansvarlig for operationaliseringen af den årlige solidaritetspulje, der er fastsat i Rådets årlige gennemførelsesretsakt.

Figur 3: Den årlige migrationsstyringscyklus

Mange af de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre den årlige solidaritetscyklus, skal iværksættes på EU-plan. Kommissionen vil tage de tilsvarende skridt, der er nødvendige for den første **årlige migrationsstyringscyklus**, og den træffer alle nødvendige retlige, administrative og operationelle foranstaltninger for at sikre, at hvert trin i den årlige cyklus fungerer gnidningsløst, herunder operationalisering af den første årlige **solidaritetspulje, som Rådet skal vedtage ved udgangen af 2025.**

Der er også behov for tiltag på **nationalt plan**. Som for mange af de tidligere byggesten kan Kommissionen og medlemsstaterne udnytte eksisterende praksis på grundlag af de hidtidige erfaringer med ad hoc-solidaritetsmekanismer. Navnlig gennemførelsen af den

frivillige solidaritetsmekanisme siden 2022³⁴ har været en inspirationskilde for Kommissionen og medlemsstaterne med hensyn til praksis, praktiske erfaringer og erfaringer med gennemførelsen af solidaritetsprincippet – både for så vidt angår omfordeling af ansøgere om international beskyttelse og finansiell solidaritet. Disse erfaringer og investeringer bør tages i betragtning, når forpligtelserne under denne byggesten gøres operationelle.

I denne forbindelse bør der træffes følgende foranstaltninger for at sikre en effektiv gennemførelse af denne byggesten:

Medlemsstaterne

Lovgivning

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå deres nationale lovgivningsmæssige rammer** og foretage de nødvendige tilpasninger for at sikre en effektiv anvendelse af forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Organisation og administrative processer

- ✓ Medlemsstaterne skal etablere de beslutningsprocedurer og -strukturer, der er nødvendige for at deltage i den årlige migrationsstyringscyklus, f.eks. ved at udpege en **national koordinator** og oprette en **national koordineringsmekanisme**. Medlemsstaterne skal navnlig fastlægge den interne proces for valget af, hvordan de ønsker at bidrage til solidaritet og rettidige tilsagn i **EU's solidaritetsforum på højt plan**. Høringer på nationalt plan vil også indgå i Kommissionens høringsproces forud for vedtagelsen af Kommissionens forslag til Rådets gennemførelsesretsakt.
- ✓ Medlemsstaterne vil også have brug for processer til at **indsamle og fremsende de nødvendige oplysninger og data til Kommissionen** med henblik på udarbejdelsen af den europæiske årlige asyl- og migrationsrapport inden for de frister, der er fastsat i forordningen (rapporten senest den 1. juni og en ajourføring senest den 1. september fra og med 2025). Med henblik herpå bør medlemsstaterne udvikle de nødvendige operative standardprocedurer og koordineringsstrukturer.
- ✓ Medlemsstater, der vælger at foretage eller drager fordel af omfordeling, skal overholde den frist på halvanden måned for at afslutte omfordelingsprocessen (som begynder at løbe fra fremsendelsen af de relevante oplysninger til den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling), der er fastsat i forordningen. Med henblik herpå bør medlemsstaterne fastlægge operative standardprocedurer og interne arbejdsgange. Disse arbejdsgange skal omfatte identifikation af personer, der kan komme i betragtning til omfordeling, gennem undersøgelse af alle relevante faktorer såsom en eventuel meningsfuld tilknytning mellem den pågældende person og den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, og oplysninger om procedurerne samt varetagelse af barnets tarv og de dermed forbundne beskyttelsesforanstaltninger. Disse procedurer skal også omfatte sikkerhedskontrol og overførsel af sikkerhedsrelaterede oplysninger foretaget af de solidaritetsmodtagende medlemsstater og, hvor det er relevant, sikkerhedskontrol ved den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling.

³⁴ https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/migration-management/relocation-eu-solidarity-practice_en, Det franske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union 2022 (22. juni 2022). *First step in the gradual implementation of the European Pact on Migration and Asylum: modus operandi of a voluntary solidarity mechanism.*

Kapacitet (menneskelige ressourcer, infrastruktur og udstyr)

- ✓ Medlemsstaterne og EU-agenturerne skal sikre de **nødvendige ressourcer til at levere rettidige input af høj kvalitet** til den europæiske årlige asyl- og migrationsrapport – som skal foreligge senest den 1. juni og en ajourføring senest den 1. september fra 2025 og fremefter – herunder deltagelse i de vigtigste møder i plannetværket³⁵ i juli og september fra 2025 og fremefter.
- ✓ Medlemsstaterne skal **udvikle den nødvendige kapacitet til at identificere deres solidaritetsbehov** og specifikke støtteaktioner gennem finansielle bidrag eller støtte i naturalier, forelægge dem for EU-solidaritetsforummet på teknisk niveau og efterfølgende sikre en effektiv udnyttelse af sådanne finansielle bidrag eller bidrag i naturalier.
- ✓ Både **solidaritetsmodtagende og bidragende medlemsstater skal sikre den nødvendige kapacitet til at gennemføre omfordelinger** (se også tidligere byggesten 6), hvis de vælger eller drager fordel af denne foranstaltning. Det betyder, at der skal sikres de nødvendige ressourcer og tilstrækkeligt kompetent personale, herunder i Dublin-enhederne, og til eventuel yderligere sikkerhedskontrol, opbygning af den nødvendige infrastruktur og indkøb af det udstyr, der er nødvendigt for at gennemføre omfordelinger inden for den fastsatte frist. Medlemsstaterne bør sikre dækning gennem et sagsforvaltningssystem samt transport- og modtagelseskapacitet, herunder omfordelingscentre og samtalefaciliteter (evt. på afstand).

Kommissionen

Retlig forpligtelse

- ✓ Kommissionen vil vedtage den **første europæiske årlige asyl- og migrationsrapport** senest den 15. oktober 2025 på grundlag af kvantitative og kvalitative data og oplysninger fra medlemsstaterne og EU-agenturerne. Dette vil skabe et situationsbillede af migrations- og asylområdet og tjene som et redskab til tidlig varsling og bevidstgørelse.
- ✓ Senest den 15. oktober 2025 vil Kommissionen også vedtage **Kommissionens første gennemførelsesretsakt om, hvilke medlemsstater der er udsat for migrationspres, risikerer at blive udsat for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation, samt Kommissionens første forslag til Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af den årlige solidaritetspulje**.
- ✓ Kommissionen vil udpege den første **solidaritetskoordinator**, som opretter og indkalder EU-solidaritetsforummet på teknisk niveau. Den eksisterende **solidaritetsplatform** vil blive omdannet til solidaritetsforummet på teknisk niveau.
- ✓ Kommissionen vil indkalde **forskriftsudvalget for forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring** (se byggesten 6) og vedtage de **to gennemførelsesretsakter vedrørende solidaritet**. Den første vedrører ensartede betingelser for udarbejdelse og indsendelse af oplysninger og dokumenter med henblik på omfordeling, herunder i forbindelse med sikkerhedskontrol. Den anden vedrører reglerne for de finansielle bidrag.

⁽³⁵⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2020/1366 af 23. september 2020 om en EU-mekanisme for beredskab og krisestyring i forbindelse med migration (plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet).

- ✓ I samarbejde med EUAA vil Kommissionen også udvikle værktøjer til at identificere og matche de personer, der skal omfordeles, med den bidragende medlemsstat for at sikre overholdelse af den solidaritetsmodtagende medlemsstats forpligtelse til at tage hensyn til en eventuel tilknytning mellem den pågældende person og den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, også i lyset af de rimelige præferencer, som den pågældende medlemsstat har givet udtryk for.

Praktisk støtte

- ✓ Kommissionen vil foretage en **test (testkørsel) af den europæiske årlige asyl- og migrationsrapport i 2024** for at foregribe og afhjælpe eventuelle mangler i data og oplysninger og mangler i processen. For at sikre den kritiske konsolidering af den krævede data- og analysedeling vil Kommissionen gøre fuld brug af **plannetværket**.
- ✓ Kommissionen vil i samarbejde med EUAA afholde **en række ekspertmøder i Kommissionen** (det udvidede "Dublinkontaktudvalg") for at lette den korrekte anvendelse (herunder ved at præcisere betydningen af visse bestemmelser) af det nye system, udpege de områder, der vil kræve yderligere opmærksomhed i overgangsperioden, og koordinere afdækningen og formidlingen af god praksis.

EU-agenturer

Retlig forpligtelse

- ✓ EUAA, Frontex, Europol og FRA skal indsamle relevante data og oplysninger fra medlemsstaterne og give deres input til Kommissionen med henblik på udarbejdelsen af den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport inden for de frister, der er fastsat i forordningen.

Praktisk støtte

- ✓ EUAA vil udarbejde skabeloner og operationelle procedurer for solidaritetstilsagn og -bidrag.

Vigtige milepæle, der skal overvejes:

- Senest den 30. oktober 2024 vil Kommissionen afslutte testkørslen af den europæiske årlige asyl- og migrationsrapport og forelægge resultaterne for EU-mekanismen for beredskab og krisestyring i forbindelse med migration.
- I begyndelsen af 2025 vil Kommissionen udpege solidaritetskoordinatoren og afsætte de nødvendige ressourcer til effektiv udførelse af opgaverne.
- Senest i begyndelsen af maj 2025 vil Kommissionen anmode medlemsstaterne og EU-agenturerne om de nødvendige oplysninger med henblik på at indlede den første årlige migrationsstyringscyklus den 1. juni 2025.
- Senest den 12. juni 2025 vil Kommissionen sigte mod at vedtage de to gennemførelsesretsakter, der er planlagt vedrørende solidaritet (for henholdsvis omfordeling og finansielle bidrag).

BYGGESTEN 8

Beredskab, beredskabsplanlægning og kriserespons

For bedre at kunne reagere på fremtidige udfordringer omfatter den nye lovgivningsmæssige ramme flere nye og supplerende foranstaltninger for at sikre beredskab, beredskabsplanlægning og kriserespons i hele EU. Dette bør bidrage til at opbygge større modstandsdygtighed over for migrationssituationer, der vokser i omfang, og mindske risikoen for krisesituationer.

Beredskabsniveauet og beredskabsplanlægningen er vigtige elementer i kategoriseringen af en medlemsstat som "velforberedt". De er tæt forbundet med opretholdelsen af passende modtagelsessystemer i hele EU (se byggesten 3) og er derfor afgørende for, at ansvarsforpligtelserne kan fungere korrekt (se byggesten 6). En medlemsstat kan ikke betragtes som velforberedt, hvis beredskabsplanlægningen ikke er på plads, hvilket igen kan have en indvirkning på medlemsstatens mulighed for at drage fordel af solidaritet eller fradrag i solidaritetsbidrag (byggesten 7). I den henseende skal den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport som det første skridt i den årlige migrationsstyringscyklus indeholde oplysninger om beredskabsniveauet i Unionen og i medlemsstaterne. Beredskab og beredskabsplanlægning vil også støtte en hurtig, effektiv og koordineret reaktion i tilfælde af en migrationskrise under hensyntagen til særlige geografiske forhold, herunder grænseregioner.

Beredskab indebærer, at der afsættes de nødvendige menneskelige, materielle og finansielle ressourcer og infrastrukturer til at sikre, at asyl- og migrationssystemerne fungerer, samt koordinering mellem de relevante myndigheder på nationalt plan og EU-plan.

Beredskabsplanlægning som fastsat i direktivet om modtagelsesforhold er en del af beredskabet. Denne beredskabsplanlægning har til formål at opbygge og opretholde mere modstandsdygtige modtagelsessystemer i hele EU, som kan fungere effektivt, herunder i krisesituationer. Det er derfor afgørende, at disse beredskabsplaner også omfatter asylprocedurer (se byggesten 4). Hvis der ikke findes beredskabsforanstaltninger til behandling af asylansøgninger, vil presset på modtagelsessystemerne i situationer med pres eller krise kun blive forværret. Medtagelse af asylprocedurer i de modtagelsesberedskabsplaner, der kræves i henhold til det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold, vil også fremme synergier mellem de forskellige involverede aktører og sikre, at processerne strømlines, samt at de nødvendige foranstaltninger er på plads. Disse beredskabsplaner skal regelmæssigt vurderes og revideres (mindst hvert tredje år).

Samtidig bør de nationale strategier, der skal udarbejdes i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, selv om de har et bredere anvendelsesområde, omfatte de nyligt indførte forpligtelser vedrørende beredskabsplanlægning på en sammenhængende og komplementær måde med de eksisterende forpligtelser vedrørende grænseforvaltning og tilbagesendelse (se byggesten 2 og 5).

Operationelt udgør EU-mekanismen for beredskab og krisestyring i forbindelse med migration (planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet) i sine to faser (overvågning og beredskab på den ene side og krisestyring på den anden side) gennem plannetværket en deltagelsesbaseret ramme for overvågning og foregribelse af migrationsstrømme og migrationssituationer, opbygning af modstandsdygtighed og tilrettelæggelse af en koordineret reaktion på en migrationskrise. EU-agenturerne spiller også en central rolle med hensyn til at tilbyde målrettet støtte samt overvågning af

beredskab og beredskabsplanlægning i overensstemmelse med deres respektive mandater.

Arbejdet under denne byggesten bidrager også til udviklingen af en **tværsektoriel tilgang, der omfatter alle farer og hele samfundet, til beredskab og kriserespons** på EU-plan på grundlag af Det Europæiske Råds konklusioner fra marts 2024.

I denne forbindelse bør der træffes følgende foranstaltninger for at sikre en effektiv gennemførelse af denne byggesten:

Medlemsstaterne

Lovgivning

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå deres nationale lovgivningsmæssige rammer** og tilpasse dem efter behov. Medlemsstaterne vil navnlig skulle gennemføre de relevante bestemmelser i direktivet om modtagelsesforhold vedrørende beredskabsplanlægning.

Organisation og administrative processer

- ✓ Medlemsstaterne skal senest i april 2025 (senest ti måneder efter ikrafttrædelsen af det nye direktiv om modtagelsesforhold) udarbejde **nationale beredskabsplaner for modtagelse** (og asyl) ved hjælp af den nyligt udviklede EUAA-skabelon.
- ✓ Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige administrative foranstaltninger til at støtte udformningen, vedtagelsen, gennemførelsen og den **regelmæssige gennemgang af omfattende beredskabsplaner for migration og asyl**. Dette kunne omfatte oprettelse af tværministerielle koordineringsstrukturer, der samler de arbejdsområder, der dækker forskellige beredskabsplaner, under forskellige retsgrundlag (grænser, modtagelse, asyl osv.).
- ✓ Medlemsstaterne skal også sikre, at relevante **oplysninger om beredskab indsamles og udveksles** efter behov inden for tidsfristerne i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring med henblik på udarbejdelsen af den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport (se byggesten 7).

Kapacitet (menneskelige ressourcer, infrastruktur og udstyr)

- ✓ Medlemsstaterne opfordres til at **foretage systemiske gennemgange for at støtte det operationelle beredskab og beredskabsplanlægningen** for effektivt at kunne op- og nedskalere relevante kapacitetsniveauer ved behov. Medlemsstaterne bør derfor overveje de nødvendige ressourcer, f.eks. med hensyn til uddannet personale, IT- og andet udstyr samt modtagelse, logistik og bredere infrastruktur.

Kommissionen

Praktisk støtte

- ✓ Kommissionen og EUAA vil efter anmodning bistå medlemsstaterne med at **udarbejde og gennemgå deres nationale beredskabsplaner for modtagelse og asyl** og lette udvekslingen af bedste praksis og viden gennem EU-mekanismen for beredskab og krisestyring i forbindelse med migration.

Retlig forpligtelse

- ✓ EUAA vil udvikle en **skabelon for de nationale beredskabsplaner for modtagelse og asyl**, der i øjeblikket er planlagt til fjerde kvartal af 2024, og yde støtte til medlemsstaterne i forbindelse med udvikling og revision af deres beredskabsplaner, når medlemsstaterne anmoder herom.

Vigtige milepæle, der skal overvejes:

- Inden udgangen af 2024 vil EUAA udarbejde en skabelon for beredskabsplaner.
- Senest den 12. april 2025 vedtager medlemsstaterne deres nationale beredskabsplaner og underretter EUAA herom.

BYGGESTEN 9

Nye beskyttelsesforanstaltninger for ansøgere om international beskyttelse og sårbare personer og øget overvågning af grundlæggende rettigheder

Pagten fastsætter og præciserer yderligere **vigtige beskyttelsesforanstaltninger og garantier for ansøgere om international beskyttelse og personer med særlige behov**, navnlig mindreårige og familier med børn eller enlige kvinder og mødre. På tværs af alle nye retsakter er der indført nye og styrkede rettigheder. Disse samles i denne tværgående byggesten.

Gennemførelsen af disse rettigheder, beskyttelsesforanstaltninger og garantier har til formål at beskytte den menneskelige værdighed og sikre en reel og effektiv asylret, herunder for de mest sårbare, samt adgang til effektive retsmidler. Disse beskyttelsesforanstaltninger og garantier tjener til at beskytte de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med EU's charter. Samtidig bidrager de også til at beskytte procedurernes integritet på tværs af alle byggesten.

Disse rettigheder, beskyttelsesforanstaltninger og garantier kan sammenfattes således:

- **Nye og styrkede informationsrettigheder for ansøgere om international beskyttelse** i nye retsakter, så ansøgerne kan forstå deres rettigheder og forpligtelser samt konsekvenserne af manglende rettidig overholdelse af deres forpligtelser. Tilvejebringelsen af oplysninger er nødvendig for at kunne anvende reglerne til bekæmpelse af misbrug fra ansøgers side. Oplysningerne skal fremlægges under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for ansøgerens profil.
- **En ny ret til gratis juridisk rådgivning for ansøgere om international beskyttelse i procedures administrative fase.** Dette gælder for alle administrative procedurer, herunder grænseproceduren og proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for en ansøgning om international beskyttelse. Alle ansøgere vil fortsat have ret til at blive bistået og repræsenteret af en advokat i forbindelse med efterprøvelsen.
- **Tidligere identifikation af sårbarheder** og særlige proceduremæssige og modtagelsesmæssige behov med klarere frister for første og individuelle vurderinger samt hurtig opfølgning for ofre for tortur og vold.
- **Stærkere garantier for at sikre, at frihedsberøvelse anvendes som en sidste udvej**, efter en individuel vurdering med beskyttelsesforanstaltninger, hvor personens fysiske eller mentale sundhed er i alvorlig fare (hvis frihedsberøvelse af ansøgere med særlige modtagelsesbehov ville bringe deres fysiske og mentale sundhed i alvorlig fare, må disse ansøgere ikke frihedsberøves).
- **Nye garantier for mindreårige:** I forbindelse med gennemførelsen af pagten skal medlemsstaterne altid sikre, at beskyttelsen af børn er i centrum, navnlig at hensynet til barnets tarv skal komme i første række i medlemsstaterne³⁶.

Desuden indeholder pagtens instrumenter nye garantier for mindreårige som beskrevet nedenfor.

Der bør hurtigt udpeges en repræsentant for alle uledsagede mindreårige – med styrkede uddannelsesstandarder – for at sikre fuld respekt for barnets tarv, herunder barnets trivsel

³⁶ I overensstemmelse med Kommissionens henstilling om udvikling og styrkelse af integrerede børnebeskyttelsessystemer, der er i barnets tarv (C(2024) 2680 final).

(en midlertidig repræsentant straks, som bl.a. skal optage fingeraftryk³⁷, og en permanent repræsentant senest 15 dage efter indgivelsen af ansøgningen med én repræsentant for hver 30 uledsagede mindreårige). Hvis den uledsagede mindreårige har international beskyttelse, gælder der yderligere beskyttelsesforanstaltninger for så vidt angår værger (krav til værger, hver værge skal repræsentere et forholdsmæssigt og begrænset antal uledsagede mindreårige, mulighed for at indgive klager over værger, tilsyn med og overvågning af værger).

Pagten omfatter også styrkede garantier for uledsagede mindreårige i forbindelse med grænseproceduren. De udelukkes automatisk, medmindre de af tungtvejende grunde udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller den offentlige orden. I så fald skal alle proceduremæssige rettigheder og modtagelsesrettigheder for uledsagede mindreårige imidlertid finde anvendelse, herunder den automatiske opsættende virkning af klagen i tilfælde af afslag på en asylansøgning.

For alle mindreårige: Nye bestemmelser, der skal forhindre, at børn forsvinder (optagelse af fingeraftryk fra det fyldte sjette år), og stærkere garantier for at sikre alternativer til frihedsberøvelse (da børn som hovedregel ikke bør frihedsberøves), hensyntagen til børnenes egen mening og børnevenlig information.

Der indføres en forpligtelse til en tværfaglig tilgang til aldersvurdering for at minimere brugen af indgribende lægeundersøgelser, som kun må anvendes, hvis den første tværfaglige vurdering ikke er fyldestgørende. Adgang til uddannelse skal sikres så hurtigt som muligt for alle børn og senest to måneder efter indgivelsen af en asylansøgning, samtidig med at adgangen til sundhedspleje skal svare til den, der gælder for mindreårige, der er statsborgere.

Når familier med børn er omfattet af grænseproceduren, skal behandlingen af mindreåriges og deres familiemedlemmers ansøgninger desuden prioriteres, og modtagelsesfaciliteterne for mindreårige og deres familiemedlemmer skal være tilpasset deres behov under fuld overholdelse af det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold.

– **Ret til at forblive og adgang til effektive retsmidler:** En person har ret til at forblive i den medlemsstat, hvor ansøgningen behandles, i procedurens administrative fase. Undtagelserne fra denne ret er klart beskrevet. I tilfælde af en negativ afgørelse har en person ret til effektive retsmidler (klage), der giver mulighed for en fuldstændig og ex nunc-undersøgelse af både de faktiske og de retlige forhold, som minimum ved en ret i første instans. Klagen kan have automatisk opsættende virkning, hvilket betyder, at personen har ret til at forblive, mens klagen behandles, med klart definerede undtagelser. En af disse undtagelser er grænseproceduren, hvor klager som hovedregel ikke har automatisk opsættende virkning, men personen har ret til at anmode en domstol eller et domstolslignende organ om retten til at forblive, mens klagen behandles.

– **Uafhængig mekanisme til overvågning af grundlæggende rettigheder** i screeningfasen og grænseproceduren ved asyl. Desuden skal medlemsstaterne indføre en effektiv mekanisme til efterforskning af påstande om manglende overholdelse af de grundlæggende rettigheder for at give ofre domstolsadgang på det civil- eller strafferetlige område.

³⁷ Den uledsagede mindreårige bør ledsages af en repræsentant eller, hvis der ikke er udpeget en repræsentant, en person uddannet til at sikre barnets tarv og generelle trivsel under hele forløbet, når vedkommendes biometriske oplysninger optages. En sådan uddannet person bør ikke være den medarbejder, der er ansvarlig for at optage biometriske oplysninger, bør handle uafhængigt og bør ikke modtage ordrer fra hverken den medarbejder eller den tjenestegren, der er ansvarlig for at optage de biometriske oplysninger.

Den nationale uafhængige overvågningsmekanisme skal overvåge overholdelsen af EU-retten og folkeretten for så vidt angår adgang til asylproceduren, princippet om non-refoulement, barnets tarv og de relevante regler om frihedsberøvelse under screeningen og grænseproceduren ved asyl. Den skal sikre, at underbyggede påstande om manglende overholdelse af de grundlæggende rettigheder behandles effektivt, og at efterforskninger af sådanne påstande indledes, hvis det er nødvendigt.

Den uafhængige overvågningsmekanisme skal udføre sine opgaver på grundlag af kontrol på stedet og vilkårlig og uanmeldt kontrol og have adgang til alle relevante steder, herunder modtagelsesfaciliteter og faciliteter for frihedsberøvelse. Overvågningsmekanismen kan inddrage relevante internationale og ikkestatslige organisationer, eller hvis sådanne organisationer ikke inddrages, skal den uafhængige overvågningsmekanisme etablere og bevare tætte forbindelser med dem. Overvågningsorganerne har beføjelse til at udstede årlige henstillinger til medlemsstaterne, og deres resultater kan være relevante for procedurer på nationalt plan og EU-plan³⁸.

I denne forbindelse bør der træffes følgende foranstaltninger for at sikre en effektiv gennemførelse af denne byggesten:

Medlemsstaterne

Lovgivning

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå deres nationale lovgivningsmæssige rammer** og foretage de nødvendige tilpasninger for at sikre en effektiv anvendelse af de nye rettigheder og garantier. Medlemsstaternes vil i deres gennemgang af deres nationale lovgivningsmæssige rammer skulle overveje tilpasninger for at sikre en effektiv anvendelse af den nye ret til gratis juridisk rådgivning for ansøgere i alle procedurer (inden for anvendelsesområdet og betingelserne i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og forordningen om asylprocedurer), herunder grænseproceduren og proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning. Hvis medlemsstaten allerede yder gratis juridisk bistand og repræsentation også i den administrative fase for alle procedurer, er det ikke nødvendigt at tilpasse deres systemer.

Medlemsstaterne skal sikre, at de nationale retlige rammer indeholder **alternativer til frihedsberøvelse, relevante garantier for beskyttelse af børn**, herunder bestemmelser, der skal sikre en **effektiv anvendelse af den nye tværfaglige aldersvurdering**, samt de forbedrede **garantier for repræsentation og værgemål for uledsagede mindreårige**.

- ✓ Medlemsstaterne skal skabe den **retlige ramme for en uafhængig overvågningsmekanisme for grundlæggende rettigheder i forbindelse med screeningen og grænseproceduren**, der opfylder kravene i screeningforordningen og forordningen om asylprocedurer. Hvis medlemsstaterne allerede har indført en mekanisme til overvågning af grundlæggende rettigheder, skal den retlige ramme sikre dens uafhængighed og det anvendelsesområde, de opgaver og de beføjelser, der er fastsat i screeningforordningen og forordningen om asylprocedurer. Desuden skal medlemsstaterne vedtage relevante bestemmelser i national ret om efterforskning af påstande om manglende overholdelse af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med screeningen og, hvor det er relevant, sikre henvisning med

³⁸ Artikel 10, stk. 2, i screeningforordningen.

henblik på indledning af civil- eller strafferetlige procedurer i tilfælde af manglende overholdelse eller håndhævelse af grundlæggende rettigheder.

Organisation og administrative processer

- ✓ Medlemsstaterne skal **udvikle informationsmateriale** og sikre, at ansøgerne rettidigt kan forstå deres rettigheder og forpligtelser på tværs af procedurerne og under modtagelsen. I den forbindelse bør medlemsstaterne gennemgå eller om nødvendigt udvikle arbejdsgange og procedurer for korrekt tilvejebringelse af oplysninger. Oplysningerne skal tilpasses de særlige forhold i ansøgerens profil, såsom sårbarheder samt proceduremæssige og modtagelsesmæssige behov (f.eks. hvis ansøgeren har et specifikt handicap eller er et barn eller offer for menneskehandel eller vold), og skal forklare ansøgernes rettigheder og forpligtelser i et enkelt sprog. Arbejdsgangene bør omfatte bekræftelse af de modtagne oplysninger.
- ✓ Medlemsstaterne skal **gennemgå og tilpasse eksisterende praksis og operative standardprocedurer** efter behov for **tidlig identifikation og opfølgning på specifikke proceduremæssige behov eller modtagelsesbehov** for at overholde de nye frister (dvs. vurderingen af særlige modtagelsesbehov og særlige proceduremæssige behov skal afsluttes senest 30 dage efter indgivelsen af en ansøgning).

I denne forbindelse vil medlemsstaterne også skulle sikre, at de **nødvendige administrative procedurer** (f.eks. passende arbejdsgange for udveksling af oplysninger mellem de relevante myndigheder) er fastlagt for ikke at anvende eller ophøre med at anvende grænseproceduren på ansøgere med særlige proceduremæssige og modtagelsesmæssige behov, som ikke kan behandles i grænseproceduren, herunder når det er berettiget af helbredsmæssige årsager.

For **familier med børn** skal de administrative processer også omfatte en forpligtelse til at nedprioritere familier med børn i de tilfælde, der er fastsat i forordningen om asylprocedurer (medmindre de af vægtige grunde anses for at udgøre en fare for en medlemsstats nationale sikkerhed og offentlige orden).

- ✓ Medlemsstaterne bør udarbejde specifikke instrukser eller protokoller for at vurdere **alternativer til frihedsberøvelse** for at sikre, at frihedsberøvelse ikke anvendes automatisk, også ved behørigt at foretage individualiserede vurderinger og anvende effektive alternativer til frihedsberøvelse. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige retlige og organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at de nye frister for domstolsprøvelse af afgørelser om frihedsberøvelse overholdes (senest 15 dage eller i ekstraordinære situationer senest 21 dage efter påbegyndelsen af frihedsberøvelsen).

For så vidt angår børn er hovedreglen, at de ikke bør frihedsberøves. I forbindelse med udarbejdelsen af de specifikke instrukser eller protokoller om frihedsberøvelse skal medlemsstaterne sikre, at børn kun frihedsberøves under ekstraordinære omstændigheder, hvor det er strengt nødvendigt, som en sidste udvej og i det kortest mulige tidsrum, efter at det er fastslået, at andre mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt, og efter at frihedsberøvelse er vurderet at være i den mindreåriges tarv.

- ✓ Medlemsstaterne skal gennemgå eksisterende procedurer eller udvikle nye for at sikre adgang til **gratis juridisk rådgivning** (hvis en sådan gratis juridisk rådgivning ikke allerede ydes af medlemsstaten) i overensstemmelse med betingelserne for adgang i forordningen om asylprocedurer og forordningen om

asylforvaltning og migrationsstyring. Hvis medlemsstaten allerede yder gratis juridisk bistand og repræsentation i den administrative fase for alle procedurer, er det ikke nødvendigt at tilpasse deres systemer.

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå eller indføre arbejdsgange, protokoller og processer for at sikre, at barnets tarv** vurderes og prioriteres individuelt i alle faser af proceduren, idet der tages hensyn til Kommissionens henstilling om særlige foranstaltninger til beskyttelse af migrantbørn³⁹. Det drejer sig navnlig om at sikre et integreret sagsforvaltningssystem i synergi med nationale børnebeskyttelsestjenester, internationale organisationer og civilsamfundsorganisationer, navnlig i forbindelse med operationelle støtte- og overvågningsprocesser, og at sikre, at alle relevante procedurer og modtagelsessystemer er tilpasset børnenes alder, behov og sårbarheder.
- ✓ Medlemsstaterne skal **gennemgå og tilpasse operative standardprocedurer for aldersvurdering** for at kunne anvende den nye tværfaglige aldersvurdering. EUAA's praktiske vejledning om aldersvurdering⁴⁰ kan indeholde nyttige oplysninger til udarbejdelsen af sådanne procedurer.
- ✓ Medlemsstaterne skal også sikre, at de har de **nødvendige administrative procedurer for at udelukke uledsagede mindreårige fra grænseproceduren** (medmindre de af vægtige grunde anses for at udgøre en fare for en medlemsstats nationale sikkerhed og offentlige orden).
- ✓ Medlemsstaterne skal **gennemgå deres systemer for udpegelse af repræsentanter for uledsagede mindreårige og arbejdsgange og procedurer for tidlig identifikation og evaluering af deres behov** under hensyntagen til de nye kvalitets- og overvågningskrav for repræsentanter og de nye frister. De bør også gennemgå deres systemer for udpegelse af værger for at sikre, at de nye krav i kvalifikationsforordningen (nødvendig ekspertise, fortrolighedsregler, verificeret registrering) og de nye tilsyns- og overvågningskrav er opfyldt. De skal også (hvis de ikke allerede har gjort det) indføre de nødvendige procedurer og administrative strukturer for at sikre, at uledsagede mindreårige kan indgive klager over deres værge.

Kapacitet (menneskelige ressourcer, infrastruktur og udstyr)

- ✓ Medlemsstaterne skal **sikre tilstrækkelig kapacitet til at identificere ansøgernes specifikke behov** og være i stand til at imødekomme disse specifikke behov på tværs af alle trin i proceduren og i forbindelse med modtagelsen. Med hensyn til infrastruktur kræver dette, at medlemsstaterne har passende indkvartering, der er tilpasset ansøgernes specifikke behov. Dette vil også kræve tilstrækkeligt og behørigt uddannet personale, herunder socialarbejdere, tolke, sundhedspersonale, børnebeskyttelsesmedarbejdere osv.

Hvis **familier med børn** (eller en uledsaget mindreårig) er omfattet af grænseproceduren, skal medlemsstaterne sikre, at modtagelsesfaciliteterne passer til deres behov, efter at have vurderet barnets tarv, og at de opfylder en levestandard, der er tilstrækkelig til den mindreåriges fysiske, mentale, åndelige, moralske og sociale udvikling, under fuld overholdelse af kravene i det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold.

³⁹ C(2024) 2680 final.

⁴⁰ [Practical guide on age assessment | Den Europæiske Unions Asylagentur \(europa.eu\)](#).

- ✓ Medlemsstaterne bør have tilstrækkelig kapacitet til at gennemføre alternativer til **frihedsberøvelse** og maksimere deres effektivitet.
- ✓ Medlemsstaterne skal etablere **kapacitet til gratis juridisk rådgivning** på tværs af procedurer, det være sig direkte eller gennem serviceordninger med kvalificerede tredjeparter. Dette giver også mulighed for at identificere og afhjælpe eventuelle eksisterende kapacitetsmangler med hensyn til gratis juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med klager.
- ✓ Medlemsstaterne skal sikre, at de har **tilstrækkelig kapacitet til at sikre alle garantier for børn**, herunder uledsagede mindreårige. I betragtning af den betydelige stigning i beskyttelsesforanstaltningerne i alle pagtens instrumenter bør medlemsstaterne nøje gennemgå den eksisterende kapacitet og alvorligt overveje at styrke deres nationale børnebeskyttelsestjenester. Der skal være tilstrækkeligt og behørigt uddannet personale til rådighed hele vejen igennem til at foretage vurderinger af barnets tarv og sørge for opfølgning, der sikrer beskyttelse af børn og tværfaglig støtte i hele processen.
- ✓ Medlemsstaterne skal have **tilstrækkelig kapacitet til at sikre, at alle børn, der ansøger om asyl, har adgang til uddannelse** senest to måneder efter indgivelsen af asylansøgningen. Det kan være nødvendigt at tilpasse modtagelsesfaciliteter og -infrastruktur i overensstemmelse hermed.
- ✓ Medlemsstaterne skal sikre, at der er **tilstrækkeligt mange kvalificerede fagfolk til rådighed til at udføre den tværfaglige aldersvurdering** (herunder børnelæger, psykologer, socialarbejdere osv.). EUAA's praktiske vejledning om aldersvurdering, som der henvises til ovenfor, kan indeholde nyttige oplysninger til at vurdere personalebehovet.
- ✓ Medlemsstaterne skal sikre, at der kan udpeges **tilstrækkeligt mange kvalificerede repræsentanter for uledsagede mindreårige inden for de nye frister** (så hurtigt som muligt og senest 15 dage efter indgivelsen af ansøgningen) og under overholdelse af tærsklen (én repræsentant pr. 30 uledsagede mindreårige)⁴¹. Medlemsstaterne skal også sikre et tilstrækkeligt antal **langtidsværger for uledsagede mindreårige, der bliver omfattet af international beskyttelse**, og at disse værger repræsenterer et forholdsmæssigt og begrænset antal uledsagede mindreårige. For at opfylde de nye forpligtelser vedrørende repræsentation og værgemål bør medlemsstaterne foretage en **grundig vurdering af den nuværende kapacitet og manglerne**. Der skal være tjenester for uledsagede mindreårige i overgangen til voksenlivet for at sikre løbende støtte og tjenester, forberede overgangen fra modtagelsessystemet og hjælpe med tidlige integrationsforanstaltninger.
- ✓ Medlemsstaterne skal sikre, at den **uafhængige mekanisme til overvågning af grundlæggende rettigheder** har tilstrækkelig kapacitet og passende finansielle midler til at udføre sine opgaver, herunder planlægning og sikring af de relevante partnerskaber, tilstrækkeligt kvalificeret personale, administrative ordninger og driftsomkostninger. De skal også sikre tætte forbindelser med internationale organisationer og civilsamfundsorganisationer i denne løbende proces.

Kommissionen

⁴¹ Deltagelse i European Guardianship Networks aktiviteter kan bidrage til at udveksle ekspertise og identificere god praksis.

- ✓ Kommissionen vil yde fuld støtte (herunder finansiel støtte) til gennemførelsen af denne byggesten, bl.a. ved at sikre passende udveksling inden for rammerne af sine ekspertmøder og **hjælpe med at koordinere og identificere bedste praksis i de relevante netværk**, herunder EU-netværket om børns rettigheder, møder mellem koordinatorene for europæiske børnegarantier eller Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område.

Kommissionen vil afholde et **særligt møde i ekspertgruppen om migrantbørn** med deltagelse af repræsentanter fra de forskellige nationale forvaltninger for at drøfte de børnerelaterede bestemmelser på tværs af alle pagtens instrumenter.

EU-agenturer

Retlig forpligtelse

- ✓ EUAA vil give vejledning om alternativer til frihedsberøvelse og levere et standardoplysningsskema.
- ✓ EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) vil yde vejledning om overvågning af grundlæggende rettigheder. Dette arbejde er allerede påbegyndt og vil blive delt med medlemsstaterne i 2024.

Praktisk støtte

- ✓ EUAA vil revidere sin vejledning om sårbarhed – standarder og indikatorer for at afspejle den nye lovgivning og ajourføre uddannelsesmoduler vedrørende sårbarhed og beskyttelse af mindreårige.
- ✓ EUAA vil yde operationel støtte til juridisk rådgivning, når medlemsstaterne anmoder herom.
- ✓ FRA vil ajourføre sin vejledning om mindreårige/værgemål.

Vigtige milepæle

- Senest i fjerde kvartal af 2024 vil FRA vedtage retningslinjer for overvågning af grundlæggende rettigheder.
- Inden udgangen af 2025 vil EUAA udvikle skabeloner og materialer til tilvejebringelse af oplysninger.

BYGGESTEN 10

Genbosættelse, inklusion og integration

Pagten bekræfter EU's tilsagn om at styrke sikre og lovlige adgangsveje for dem, der har behov for beskyttelse. For at skabe et reelt alternativ til irregulære og farlige rejser og styrke partnerskaber med lande uden for EU, der tager imod store flygtningegrupper, vil EU fortsat bidrage til at opfylde de stigende globale genbosætningsbehov og forbedre kvaliteten af genbosætning og indrejse af humanitære årsager.

Desuden er medlemsstaternes indsats for integration og inklusion af migranter fortsat uundværlig for en vellykket migrations- og asylpolitik. Den er også en investering i den langsigtede samhørighed i vores samfund og vores økonomiske velfærd. Integrationsstøtte er mest effektiv, når den begynder på et tidligt tidspunkt. Samarbejde med arbejdsmarkedets parter og økonomiske partnere har ofte vist sig afgørende for at fremme integrationen på arbejdsmarkedet af personer med international beskyttelse. En forenkling og fremskyndelse af medlemsstaternes anerkendelse af kvalifikationer og validering af tredjelandsstatsborgeres færdigheder som anbefalet af Kommissionen i november 2023⁴² vil lette deres integration.

Forordningen om EU-rammen for genbosætning og indrejse af humanitære årsager ("genbosætningsforordningen") bygger på den ekspertise, som EU-medlemsstaterne har udviklet under gennemførelsen af seks ad hoc-ordninger for genbosætning og indrejse af humanitære årsager. Den skaber et mere permanent grundlag for EU's arbejde med sikre og lovlige muligheder for beskyttelse, samtidig med at den frivillige karakter af medlemsstaternes indsats respekteres fuldt ud.

Genbosætningsforordningen indeholder bestemmelser om en harmoniseret tilgang til indrejse for personer med behov for beskyttelse, herunder fælles kriterier og grunde til nægtelse af indrejse, og har til formål at fremme konvergens med hensyn til beskyttelsesstatus. Desuden vil den nye EU-plan for genbosætning og indrejse af humanitære årsager indeholde nærmere oplysninger om antallet af personer, der har behov for beskyttelse, og om de geografiske prioriteter for sådanne indrejser over en periode på to år, hvilket vil øge processens forudsigelighed og pålidelighed.

Kvalifikationsforordningen harmoniserer og præciserer rettighederne for personer med international beskyttelse yderligere og giver medlemsstaterne nye muligheder for at optimere og fremme integrationen. Effektiv og hurtig adgang til disse rettigheder er af afgørende betydning for at undgå overbelastning af modtagelsessystemerne for ansøgere (se byggesten 3). Det er også vigtigt, at ansvarsreglerne fungerer (se byggesten 6) for at sikre, at Dublinoverførsler kan gennemføres.

Tidlig selvhjulpethed er en vigtig faktor for bedre overordnede integrationsresultater for personer med international beskyttelse og de lokalsamfund, de lever i, og mindsker den finansielle byrde for medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør benytte pagten som en lejlighed til at afdække og afhjælpe eventuelle mangler i deres integrationsstrategier og sikre en effektiv tildeling af rettigheder til personer med international beskyttelse med henblik på også at gennemføre de mål og henstillinger, der er fastsat i handlingsplanen for integration og inklusion 2021-2027. Ud over støtte til integration på arbejdsmarkedet er det afgørende at sikre adgang til uddannelse, sprogindlæring, sundhedspleje og bolig.

⁴² Kommissionens henstilling af 15. november 2023 om anerkendelse af tredjelandsstatsborgeres kvalifikationer (C(2023) 7700 final).

Kvalifikationsforordningen giver også mulighed for at imødegå, at personer med international beskyttelse bevæger sig ulovligt mellem medlemsstaterne. De nye regler fastsætter, at hvis en person opholder sig i en anden medlemsstat end den, der har indrømmet beskyttelse, uden ret til ophold eller bopæl der, vil beregningen af den opholdsperiode på fem år, der kræves for at være berettiget til status som fastboende udlænding, starte forfra.

I denne forbindelse bør der træffes følgende foranstaltninger for at sikre en effektiv gennemførelse af denne byggesten:

Hvad angår forordningen om EU-rammen for genbosætning og indrejse af humanitære årsager:

Medlemsstaterne

Lovgivning

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå deres nationale lovgivningsmæssige rammer** og foretage de nødvendige tilpasninger for at sikre en effektiv anvendelse af genbosætningsforordningen.

Organisation og administrative processer

- ✓ Medlemsstaterne skal udpege et **nationalt kontaktpunkt** for gennemførelsen af EU-planen for genbosætning og indrejse af humanitære årsager.
- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå og tilpasse nationale procedurer** og praksis og tilpasse eller indføre arbejdsgange for at overholde de forpligtelser, der er fastsat i forordningen, navnlig med hensyn til indrejseproceduren og vurderingen af kriterierne for berettigelse og af grundene til at nægte indrejse.

Kapacitet (menneskelige ressourcer, infrastruktur og udstyr)

- ✓ Hver medlemsstat bør sørge for tilstrækkeligt og kvalificeret personale til at gennemføre de forpligtelser, der er fastsat i forordningen, navnlig indrejseproceduren.

Kommissionen

Lovkrav

- ✓ Kommissionen vil indkalde Udvalget på Højt Plan vedrørende Genbosætning og Indrejse af Humanitære Årsager, som skal drøfte og rådgive Kommissionen om gennemførelsen af genbosætningsforordningen. Udvalget på Højt Plan vil også udstikke strategiske retningslinjer for fastlæggelsen af de geografiske prioriteter for indrejse.
- ✓ Kommissionen vil foreslå den toårige **EU-plan for genbosætning og indrejse af humanitære årsager** på grundlag af resultatet af drøftelserne i Udvalget på Højt Plan og UNHCR's forventede globale behov for genbosætning. Planen vil indeholde oplysninger om **medlemsstaternes frivillige bidrag** i henhold til forordningen og en **angivelse af de regioner**, hvorfra indrejse bør finde sted. Denne EU-plan vil blive vedtaget af Rådet som en gennemførelsesretsakt.

Praktisk støtte

- ✓ Kommissionens ekspertgruppe om genbosættelse og EUAA's netværk for genbosætning og indrejse af humanitære årsager vil give mulighed for at udveksle bedste praksis, styrke kapacitetsopbygningen og fremme operationelle

udvekslinger mellem medlemsstaterne og andre relevante interessenter, herunder internationale organisationer og civilsamfundet.

EU-agenturer

- ✓ EUAA vil spille en central rolle med hensyn til at yde operationel støtte til medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af EU-rammen for genbosætning og indrejse af humanitære årsager.

For så vidt angår **kvalifikationsforordningen**:

Medlemsstaterne

Lovgivning

- ✓ Medlemsstaterne bør **om nødvendigt gennemgå og tilpasse deres lovgivningsmæssige rammer** for at sikre, at de nye elementer i kvalifikationsforordningen kan anvendes effektivt på nationalt plan, navnlig med hensyn til opholdstilladelser og rejsedokumenter, fri bevægelighed for personer med international beskyttelse, adgang til uddannelse for voksne⁴³, ligebehandling med hensyn til ansættelsesvilkår, foreningsfrihed og frihed til medlemskab af organisationer samt beskæftigelsesrelaterede uddannelsesmuligheder for voksne, validering af færdigheder, "grundydelse" eller eventuelle betingelser for visse former for social bistand for effektiv deltagelse i integrationsforanstaltninger.

Organisation og administrative processer

- ✓ Medlemsstaterne skal udpege et **nationalt kontaktpunkt** for gennemførelsen af kvalifikationsforordningen.
- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå og tilpasse de nationale procedurer** efter behov, navnlig for at opfylde forpligtelsen til at udstede opholdstilladelser og rejsedokumenter inden for de nye frister (opholdstilladelser skal udstedes senest 90 dage efter meddelelsen af afgørelsen om tildeling af international beskyttelse) og overholdelse af EU's ensartede formater og standarder⁴⁴. Rejsedokumenter skal være gyldige i mere end ét år. Medlemsstaterne bør gennemgå og om nødvendigt tilpasse gebyrerne for udstedelse af opholdstilladelser, da de skal være gratis eller ikke overstige de gebyrer, der er knyttet til ID-dokumenter for statsborgere. De skal også træffe de administrative foranstaltninger ("midlertidige foranstaltninger"), der er nødvendige for at sikre, at de pågældende har adgang til deres rettigheder, hvis opholdstilladelsen ikke udstedes senest 15 dage efter afgørelsen om tildeling af international beskyttelse. De bør desuden træffe de nødvendige foranstaltninger til at opretholde familiens enhed, når de udsteder opholdstilladelser.
- ✓ Medlemsstaterne bør om nødvendigt **gennemgå og tilpasse procedurerne for afsløring af ulovlige bevægelser foretaget af personer med international beskyttelse**, og de skal sikre den nødvendige genstart af den opholdsperiode, der kræves for at opnå status som fastboende udlænding.
- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå/udvikle arbejdsgange for rettidig adgang til tidlige integrationsforanstaltninger** og overgangsstøtte for ansøgere om international beskyttelse, når de har fået tildelt beskyttelse.

⁴³ Hvis medlemsstaterne vælger muligheden for at afvise at give uddannelsesrelaterede tilskud og lån til voksne, skal dette fastsættes i national lovgivning.

⁴⁴ Forordning (EF) nr. 1030/2002 om opholdstilladelser og forordning (EF) nr. 2252/2004 om rejsedokumenter.

- ✓ Medlemsstaterne bør **gennemgå og om nødvendigt ajourføre eller indføre de procedurer, der er nødvendige for at sikre anerkendelse af kvalifikationer og tidligere læringsresultater og erfaring ("validering af færdigheder") for personer med international beskyttelse**. Medlemsstaterne opfordres til at gøre fuld brug af foranstaltningerne i Kommissionens henstilling om anerkendelse af tredjelandsstatsborgeres kvalifikationer⁴⁵. Hvis adgangen til visse former for social bistand gøres betinget af effektiv deltagelse i integrationsforanstaltninger, skal medlemsstaterne også træffe de nødvendige administrative foranstaltninger for at sikre, at disse integrationsforanstaltninger er tilgængelige og gratis (medmindre modtageren har tilstrækkelige midler).
- ✓ Medlemsstaterne skal fremlægge de oplysninger, der er anført i bilag I til forordningen.

Kapacitet (menneskelige ressourcer, infrastruktur og udstyr)

- ✓ Medlemsstaterne bør sikre kapacitet til at **udvikle og formidle tilpasset kommunikations- og informationsmateriale til personer med international beskyttelse** om deres rettigheder og forpligtelser i overensstemmelse med bilag 1 til forordningen, herunder oplysninger om konsekvenserne af ikke at opfylde forpligtelserne.
- ✓ Medlemsstaterne bør sikre tilstrækkeligt personale og udstyr til at udstede **opholdstilladelser og rejседokumenter inden for de nye frister** (opholdstilladelser senest 90 dage efter meddelelsen af afgørelsen om tildeling af international beskyttelse) og standarder. Medlemsstaterne bør også sikre tilstrækkelig kapacitet (personale, udstyr) til at træffe midlertidige foranstaltninger (f.eks. midlertidige opholdstilladelser) for at sikre adgang til rettigheder, hvis der ikke udstedes opholdstilladelser senest 15 dage efter afgørelsen om tildeling af international beskyttelse.
- ✓ Medlemsstaterne skal **gennemgå og tilpasse kapaciteten efter behov for at give personer med international beskyttelse effektiv adgang til rettighederne** som fastsat i kvalifikationsforordningen. I denne henseende skal medlemsstaterne have tilstrækkelig kapacitet til at sikre effektiv adgang til arbejdsmarkedet, ligebehandling med hensyn til ansættelsesvilkår, foreningsfrihed og frihed til medlemskab af organisationer og beskæftigelsesrelaterede uddannelsesmuligheder for voksne, social sikring og social bistand (minimumsgrunddydelser⁴⁶), sundhedspleje, integrationsforanstaltninger, uddannelse og erhvervsuddannelse for både børn og voksne, anerkendelse af kvalifikationer og validering af færdigheder samt adgang til indkvartering på grundlag af den indsats, der er gjort i forbindelse med gennemførelsen af det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold.

Medlemsstaterne opfordres til at følge en **tilgang med flere interessenter**, herunder samarbejde med arbejdsmarkedets parter og økonomiske partnere, internationale organisationer og civilsamfundsorganisationer, navnlig organisationer ledet af migranter, og lokale og regionale myndigheder.

⁴⁵ Kommissionens henstilling af 15. november 2023 om anerkendelse af tredjelandsstatsborgeres kvalifikationer (C(2023) 7700 final).

⁴⁶ Indkomststøtte, hjælp til sygdom/graviditet, forældre-/børnepasningshjælp og boligstøtte, hvis den ydes til medlemsstaternes statsborgere i henhold til national ret.

- ✓ Medlemsstaterne skal sikre, at myndigheder og organisationer, der anvender kvalifikationsforordningen, har modtaget den nødvendige uddannelse og er bundet af princippet om fortrolighed i forbindelse med personoplysninger, som de er kommet i besiddelse af under udøvelsen af deres hverv (hvilket skal fastsættes i national lovgivning).

Kommissionen/EU-agenturer

- ✓ Kommissionen vil i samarbejde med EUAA afholde en række møder i Kommissionens ekspertgrupper for at lette korrekt anvendelse af de nye bestemmelser (herunder ved at præcisere betydningen af de nye bestemmelser). Kommissionen vil bestræbe sig på at tilrettelægge fælles ekspertmøder mellem kvalifikations- og modtagelseskontaktudvalgene for at fremme synergier med de tidlige integrationsforanstaltninger, der er fastsat i det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold, og de integrationsforanstaltninger og -rettigheder, der indgår i kvalifikationsforordningen.
- ✓ EUAA vil udarbejde tilpassede informationsbrochurer og -materialer samt retningslinjer til støtte for anvendelsen af de nye regler.

Vigtige milepæle, der skal overvejes:

- Senest i tredje kvartal 2024 vil Kommissionen indkalde et Udvalg på Højt Plan vedrørende Genbosætning og Indrejse af Humanitære Årsager.
- Senest i 2025 vedtager Kommissionen et forslag til den første EU-plan for genbosætning og indrejse af humanitære årsager (for perioden 2026-2027).
- Senest den 12. juni 2026 udpeger medlemsstaterne et nationalt kontaktpunkt for gennemførelsen af kvalifikationsforordningen

3 OPERATIONEL OG FINANSIEL STØTTE TIL GENNEMFØRELSE AF PAGTEN

3.1 Operationel støtte

Medlemsstaterne kan få støtte fra Kommissionen og EU-agenturerne til at udvikle og gennemføre deres nationale gennemførelsesplan.

For at yde individuel støtte og bistand har Kommissionen samarbejdet bilateralt med hver enkelt medlemsstat. I foråret 2024 oprettede Kommissionens tjenestegrene et **tværfagligt landehold for hver medlemsstat** og hvert associeret Schengenland for at støtte deres nationale behovsvurderinger og samarbejde med de ansvarlige nationale myndigheder. Hvert hold ledes af en højtstående leder i Kommissionen, der bistås af et teknisk kontaktpunkt og eksperter inden for hvert af de relevante politikområder. Holdene omfatter også repræsentanter for relevante EU-agenturer. Kommissionen har allerede indledt processen med at foretage en **behovsvurdering for hver medlemsstat**. Denne vurdering har til formål at støtte udarbejdelsen af de nationale gennemførelsesplaner.

EU-agenturerne vil primært yde horisontal støtte såsom uddannelse, værktøjer og vejledning, der er til rådighed for alle medlemsstater, suppleret med direkte operationel støtte til medlemsstaterne for at afhjælpe midlertidige kapacitetsmangler og støtte opbygningen af langsigtet national kapacitet.

EUAA yder i øjeblikket operationel støtte til 12 medlemsstater. Agenturet har også modtaget yderligere menneskelige og finansielle ressourcer til at forberede gennemførelsen af pagten.

Frontex vil bistå med uddannelse i forbindelse med screening og stille eksperter/hold til rådighed for medlemsstaterne med henblik på gennemførelse af screeningen. Frontex yder også vigtig støtte til grænseforvaltning, tilbagesendelse, indsamling af data og analyse heraf.

eu-LISA vil opbygge en ny Eurodacdatabase og støtte medlemsstaterne i at udvikle de nationale komponenter, der er nødvendige for at tilslutte sig den.

Hvis medlemsstaterne i forbindelse med udarbejdelsen af deres nationale gennemførelsesplaner konstaterer fælles indkøbsbehov, bør der desuden tages hensyn til de potentielle fordele ved fælles indkøbsprocedurer, f.eks. gennem EUAA eller eu-LISA, hvad enten det er med hensyn til timing eller stordriftsfordele.

3.2 Finansiell planlægning og støtte

Beregning af gennemførelsesomkostningerne på nationalt plan er afgørende for at sikre korrekt budgettering af de nationale gennemførelsesplaner, hvilket i sig selv er en forudsætning for en vellykket gennemførelse.

Ud over finansiering fra de nationale budgetter vil medlemsstaterne kunne trække på eksisterende og nye ressourcer fra **Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF)**⁴⁷ og **instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV)**⁴⁸ samt andre tilgængelige EU-midler såsom **samhørighedspolitikens fonde** som mulige finansieringskilder til dækning af de beregnede omkostninger.

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147 af 7. juli 2021 om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (EUT L 251 af 15.7.2021. s. 1).

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1148 af 7. juli 2021 om oprettelse af instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som en del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning (EUT L 251 af 15.7.2021. s. 48).

Midtvejsrevisionen af de nationale programmer under AMIF- og IGFV-forordningerne og revisionen af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 tilvejebringer yderligere ressourcer i årene 2025-2027.

Midtvejsrevisionen af de nationale programmer vil give anledning til at afsætte mere end **1 mia. EUR til AMIF** og **600 mio. EUR til IGFV**. Dette vil være baseret på den fordelingsnøgle, der er fastsat i lovgivningen.

Revisionen af FFR for 2021-2027 resulterede i en samlet **stigning på 2 mia. EUR** til migration og grænseforvaltning. Dette beløb er fordelt mellem **810 mio. EUR til AMIF**, **1 mia. EUR til IGFV** og **190 mio. EUR til EUAA**. Disse supplerende midler til AMIF og IGFV vil blive føjet til den **tematiske facilitet** for disse midler og herfra tildelt på grundlag af behovene i de forskellige medlemsstater.

Kommissionen arbejder allerede tæt sammen med medlemsstaterne om at skabe effektive forbindelser mellem den kommende omprogrammering og processen med udarbejdelse af de fælles og nationale gennemførelsesplaner, således at de konstaterede mangler kan afhjælpes, og de **relevante operationelle skridt iværksættes via de nationale programmer**. I de kommende år vil den næste FFR være det rette tidspunkt til at sikre en sammenhængende og effektiv anvendelse af EU-midlerne til EU's prioriteter, herunder støtte til medlemsstaterne til at afhjælpe de konstaterede mangler og behov på asyl- og grænseforvaltningsområdet.

De supplerende midler fra midtvejsevalueringen af programmerne og revisionen af FFR vil ikke dække alle de forventede behov. Det vil derfor være nødvendigt at **prioritere** og koncentrere de tilgængelige nationale midler og EU-midler om de **mest presserende og ressourcekrævende behov**, f.eks. foranstaltninger til etablering af **tilstrækkelig kapacitet til at gennemføre grænseproceduren, juridisk rådgivning og styrkelse af medlemsstaternes asyl- og modtagelsessystemer**⁴⁹.

Desuden kan medlemsstaterne f.eks. støtte gennemførelsen af pagten med midler fra samhørighedspolitikken, som allerede var medvirkende til gennemførelsen af midlertidig beskyttelse af mennesker på flugt fra den russiske angrebskrig i Ukraine. Faktisk mindede Det Europæiske Råd i sine konklusioner fra februar 2024 om potentialet i samhørighedspolitikken midler til at støtte migrationsrelaterede behov⁵⁰.

Der bør derfor skabes synergier mellem AMIF, som støtter foranstaltninger til ankomst og modtagelse, og fondene under samhørighedspolitikken, nemlig **Den Europæiske Socialfond (ESF+)** og **Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)**, som støtter langsigtet integration og inklusion af personer med migrantbaggrund. Denne komplementaritet er beskrevet nærmere i værktøjskassen fra 2021 om anvendelsen af EU-midler til integration af personer med migrantbaggrund i programmeringsperioden 2021-2027⁵¹.

Medlemsstaterne kan også modtage støtte fra **instrumentet for teknisk støtte**, hvorunder Kommissionen vil iværksætte en særlig indkaldelse for at hjælpe medlemsstaterne med at udvikle deres nationale gennemførelsesplaner. Desuden har instrumentet for teknisk

⁴⁹ Betragtning 72 og artikel 21, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024), betragtning 11 og artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024).

⁵⁰ Konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 1. februar 2024, EUCO 2/24.

⁵¹ Værktøjskasse om anvendelsen af EU-midler til integration af personer med migrantbaggrund i programmeringsperioden 2021-2027, Europa-Kommissionen, november 2021.

støtte udpeget støtte til medlemsstaterne til gennemførelse af pagten som et flagskibsinitiativ for 2025. Støtte fra instrumentet for teknisk støtte kan tage form af strategisk eller teknisk rådgivning, undersøgelser, der vurderer reformbehov eller -muligheder på specifikke områder, uddannelse eller missioner i landet foretaget af eksperter. Det kan anvendes til at støtte operationaliseringen af de nationale gennemførelsesplaner, herunder de reformer, der er nødvendige i henhold til pagten, og bidrage til at lette anvendelsen af relevante EU-midler.

Som led i de bilaterale udvekslinger mellem det tværfaglige landehold, som Kommissionen og medlemsstaterne har oprettet som led i udarbejdelsen af deres nationale gennemførelsesplaner, vil medlemsstaterne blive opfordret til at overveje, hvordan man bedst kan kombinere nationale og andre EU-ressourcer for at dække omkostningerne ved gennemførelsen af pagten.

4 DEN EKSTERNE DIMENSION AF MIGRATION

Pagten om migration og asyl afspejler en tilgang på tværs af ministerier og myndigheder til migrationsstyring, hvor ruten ses som en helhed, der søger at sikre sammenhæng og effektivitet mellem de tiltag og foranstaltninger, der træffes af Unionen og dens medlemsstater internt og eksternt.

EU har fulgt en tosporet tilgang, der ledsager lovgivningsarbejdet på EU-plan med operationelle aktiviteter med medlemsstater og partnere. Foranstaltninger vedrørende den eksterne dimension af migration er ikke knyttet til de specifikke byggesten i den fælles gennemførelsesplan. Ikke desto mindre vil et stærkt EU-samarbejde med oprindelses- og transitpartnertredjelande, hvoraf nogle huser store samfund af migranter og flygtninge, være vigtigt for pagtens holdbarhed.

EU har udarbejdet **fire EU-handlingsplaner**, som følger en tilgang, hvor ruten ses som en helhed, til de vigtigste migrationsruter til EU (Vestbalkan, det centrale Middelhavsområde, Atlanterhavet/det vestlige Middelhavsområde og det østlige Middelhav). Disse baner vejen for kollektive operationelle foranstaltninger for at styrke samarbejdet med partnerlandene langs ruterne og øge sikkerhedsforanstaltningerne for migranter.

Når arbejdet er godt i gang, og der opnås gode resultater, kan handlingsplanerne sætte fokus på EU's og medlemsstaternes aktiviteter som supplement til gennemførelsen af pagten, der øger virkningen af EU's og medlemsstaternes ressourcer og målretter indsatsen mod tredjelande. Disse handlingsplaner er baseret på den værktøjskasse, der allerede anvendes til at opbygge samarbejdet med tredjelande om migration.

4.1 Migration som led i den samlede og strategiske tilgang med partnerlande

Kommissionen samarbejder med medlemsstaterne i en **Team Europe-tilgang** om at uddybe omfattende partnerskaber baseret på fælles interesser, hvoraf migration ofte er én. **Skræddersyede partnerskaber**, der afspejler fælles mål såsom stabilitet og sikkerhed, økonomisk udvikling og økonomiske reformer, investeringer, handel og beskæftigelse, energi, den grønne og den digitale omstilling, og mellempåvirkende kontakter kan uddybe tilliden og en fælles strategisk vision.

Denne tilgang har også gjort det muligt at **intensivere det operationelle arbejde med partnere**, der spænder over hele spektret af migrations- og konfliktrelateret samarbejde – håndtering af de grundlæggende årsager, beskyttelse af flygtninge og sårbare migranter og de dermed forbundne udfordringer, styrkelse af grænseforvaltningen, forebyggelse af irregulær udrejse og bekæmpelse af menneskehandel eller smugling af migranter, intensivering af tilbagesendelser, tilbagesendelse og reintegrations og etablering af lovligt migrationsveje. Der er nu et klart ønske om at etablere dybere partnerskaber med centrale

tredjelande, hvilket vil stille samarbejdet om migration på niveau med andre vigtige fælles interesser. Denne tilgang er f.eks. blevet anvendt med Tunesien, Mauretanien og Egypten i **omfattende strategiske partnerskaber**. I alle sine partnerskaber fastholder EU konsekvent betydningen af respekt for de grundlæggende rettigheder og folkeretten⁵².

For at **supplere indsatsen på EU-plan** og give sådanne strategiske og omfattende partnerskaber en vigtig ekstra dimension opfordres medlemsstaterne til at planlægge tiltag, der kan styrke Team Europe-samarbejdet med centrale tredjelande på grundlag af deres erfaringer og privilegerede forbindelser. Disse foranstaltninger kan fokusere på hele spektret af migrationsrelaterede aktiviteter, herunder støtte til kapacitetsopbygning og udstyr, og støtte partnere i deres eget arbejde med beskyttelse af flygtninge, asyl og tilbagesendelse. At samle disse bestræbelser i specifikke **Team Europe-initiativer om migration** kan have en stærk **kollektiv virkning**. I denne forbindelse er det vigtigt at fortsætte koordineringen af nationale foranstaltninger gennem EU's forvaltningsstrukturer, herunder i Rådet.

For at støtte pagtens eksterne dimension overstiger **instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde** (NDICI)⁵³ i øjeblikket det vejledende udgiftsmål på 10 % for foranstaltninger vedrørende migration og tvangsfordrivelse i perioden 2021-27. Støtte til migrationsrelateret samarbejde er også et vigtigt tema i arbejdet under **førtiltrædelsesinstrumentet** (IPA).

I forbindelse med midtvejsrevisionen af FFR 2021-2027 er prioriteterne for udgiftsområde 6 "Naboområder og verden" i FFR, såsom migration og eksterne udfordringer, blevet styrket med 7,6 mia. EUR for at sætte Unionen i stand til at yde den nødvendige støtte i forbindelse med ekstraordinære geopolitiske spændinger. Denne finansiering vil bidrage til at opretholde et effektivt migrationssamarbejde med tredjelande, herunder støtte til syriske flygtninge i Tyrkiet (2 mia. EUR) og regionen som helhed (1,6 mia. EUR), samt videreførelsen af foranstaltninger, der tidligere er iværksat gennem EU's trustfond for Afrika. Den vil også bidrage til at støtte Vestbalkan, de sydlige nabolande og Afrika, herunder partnerskaber og finansiering af migrationsruter.

Socioøkonomisk udvikling og skabelse af bæredygtige jobmuligheder, der mindsker de grundlæggende årsager til irregulær migration i oprindelses- og transitlandene, støttes f.eks. gennem projekter under **Global Gateway-strategien**.

Foranstaltninger i eller i forbindelse med tredjelande, der finansieres under **pagtens solidaritetsmekanisme**, skal gennemføres gennem AMIF inden for rammerne af den relevante lovgivning og være i overensstemmelse med EU's udenrigspolitik.

4.2 Handlingsprioriteter

Hele spektret af migrationsrelateret støtte til tredjelande kan være et supplement til pagten. Tre områder er dog af særlig operationel betydning: bekæmpelse af smugling af migranter, effektiv tilbagesendelse og tilbagesendelse samt lovlige migrationsveje.

⁵² COM(2024) 126 final, IV.1 Et nyt paradigme baseret på omfattende partnerskaber.

⁵³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 (EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1).

Bekæmpelse af smugling af migranter.

Kommissionen og medlemsstaterne bør fortsat arbejde sammen om innovative og bæredygtige foranstaltninger til forebyggelse af irregulær migration. Kommissionen vil bygge videre på den **globale alliance til bekæmpelse af smugling af migranter** og dens opfordring til handling.

Der afholdes ekspertmøder og iværksættes indkaldelser af forslag til nye projekter og foranstaltninger til samarbejde med partnerlande⁵⁴ og internationale organisationer såsom UNODC, herunder om håndtering af den digitale dimension af smugling af migranter. En opfølgning på politisk plan fandt allerede sted i København med konferencen om migrationspartnerskaber i maj 2024. Den næste internationale konference om den globale alliance er planlagt til november 2024 i Bruxelles.

Optrævling af kriminelle grupper, der er involveret i smugling af migranter, er et centralt element i EU's indsats i partnerlandene. EU har ydet og vil fortsat yde betydelig støtte til vores partnere på Vestbalkan, i Tyrkiet og de sydlige nabolande. Der er behov for et fortsat samarbejde med partnerlandene for at operationalisere de skræddersyede **operationelle partnerskaber til bekæmpelse af smugling**⁵⁵.

Forebyggelse af irregulær migration med forbedrede grænseforvaltningsforanstaltninger og styrket kapacitet inden for uddannelse og udstyr til partnerlande er et centralt element i bekæmpelsen af smugling af migranter og en del af opfordringen til handling fra den globale alliance til bekæmpelse af smugling af migranter. Dette omfatter EU-finansierede programmer samt styrket samarbejde med Frontex i partnerlande gennem statusaftaler og samarbejdsordninger.

En sådan operationel indsats for at forbedre EU's kapacitet til at bekæmpe smugling af migranter bør suppleres med hurtige fremskridt i forhandlingerne om Kommissionens forslag til et **nyt direktiv om bekæmpelse af menneskesmugling**, der styrker sanktionerne over for dem, der bringer liv i fare for økonomisk vinding, og den foreslåede **forordning om styrkelse af politisamarbejdet**, som vil sætte Europol i stand til at blive et reelt knudepunkt for bekæmpelsen af smugling af migranter og menneskehandel med Det Europæiske Center for Bekæmpelse af Migrantsmugling.

Tilbagesendelse, tilbagetagelse og bæredygtig reintegration

For at pagten kan få sin fulde virkning, er det afgørende med en human og effektiv tilbagesendelses- og tilbagetagespolitik. Det skal være klart, at personer uden ret til at opholde sig i EU vil blive sendt tilbage til deres oprindelsesland på en sikker, bæredygtig og værdig måde.

Den nye lovgivningsmæssige ramme vil lukke nogle af smuthullerne mellem asylproceduren og tilbagesendelsesproceduren. Et effektivt samarbejde med tredjelande er imidlertid også afgørende for at sikre overholdelsen af den internationale forpligtelse til at tilbagetage egne statsborgere.

Løftestangeffekten af alle relevante EU-politikker, -instrumenter og -værktøjer, herunder diplomati, udvikling, handel og visa, samt muligheder for lovlig migration kan spille en rolle med hensyn til strategisk at tilskynde til et godt samarbejde om tilbagetagelse.

⁵⁴ Indkaldelse af forslag til fælles operationelle partnerskabsprojekter til en værdi af 12 mio. EUR er i øjeblikket åben, [EU Funding & Tenders Portal \(europa.eu\)](https://europa.eu).

⁵⁵ I 2022 blev der iværksat operationelle partnerskaber til bekæmpelse af smugling med Marokko, Niger (suspenderet) og Vestbalkan og i 2023 med Tunesien.

Visumpolitikken har givet nye værktøjer gennem **visumkodeksens artikel 25a**. I henhold til denne lovgivning vurderer Kommissionen hvert år niveauet af tredjelændenes samarbejde om tilbagetagelse. I løbet af de seneste fire år har denne proces vist sig at være afgørende for at identificere og tackle udfordringer med tredjelande og styrke dialogen for at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse. Eksempler på de opnåede forbedringer ses i samarbejdet med Gambia, Irak og Bangladesh. Inden sommeren vil Kommissionen udsende den femte vurderingsrapport og relevante forslag til visumforanstaltninger.

For at sikre en vellykket grænseprocedure ifølge pagten bør denne mekanismes fulde potentiale udnyttes til at øge tilbagetagelsessamarbejdet med tredjelande, hvis anerkendelsesprocent for asylansøgninger fra deres statsborgere er på 20 % eller derunder.

Kommissionen, Frontex og medlemsstaterne bør også fortsat at styrke deres kombinerede indsats for bæredygtig reintegration, tilbyde skræddersyet rådgivning om tilbagesendelse og reintegrationsstøtte til frivilligt og tvangsmæssigt tilbagesendte (gennem finansiering fra EU eller medlemsstaterne, samarbejde med FN-agenturer og NGO'er) samt hjælpe partnere med kapacitetsopbygning og samarbejde om at målrette støtten til gavn for både tilbagesendte og de modtagende samfund.

Parlamentet og Rådet bør også hurtigt afslutte den igangværende revision af **mekanismen til suspension af visumfritagelsen**, som bør føre til øget overvågning af visumfrie lande og bedre håndtering af eventuelt misbrug af visumfri indrejse ved at gøre mekanismen lettere at udløse og mere effektiv med hensyn til dens afskrækkende virkning.

Lovlige migrationsveje

Lovlig migration spiller en central og komplementær rolle med hensyn til at støtte arbejdsmarkedets behov i EU⁵⁶ og også med hensyn til at forbedre migrationsstyringen, fremme samarbejdet med oprindelses- og transitlande og i sidste ende bidrage til at mindske irregulær migration. Udvikling af samarbejde om arbejdskraftmigration med partnertredjelande understøttet af fælles EU-regler om lovlig migration og alternative migrationsveje for dem, der har behov for international beskyttelse, sikrer en afbalanceret tilgang til migration.

Fordelene opnås ikke kun i form af forsvarlig migrationsstyring, men også gennem pengeoverførsler og overførsel af færdigheder og viden til partnerlande. En aktiv politik, der skal få mest muligt ud af arbejdskraftmigrationen i medlemsstaterne, bidrager i høj grad til at afhjælpe manglen på arbejdskraft. Forbedring af forvaltningen af arbejdskraftmigration, uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne og fælles tilgange til anerkendelse af kvalifikationer og færdigheder er afgørende elementer for at fremme færdigheder som drivkraft for økonomisk vækst til gensidig gavn for EU og dets partnere.

EU er i dialog med partnerlande inden for rammerne af **Global Gateway-strategien** om at udvikle arbejdsstyrkens færdigheder i tredjelande, navnlig for at fremme partnerlandenes kapacitet til at deltage i innovative samarbejdsområder med EU såsom den grønne omstilling og digitalisering. En styrkelse af kvalifikationsgrundlaget er en win-win-mulighed for at opbygge økonomisk integration og nye stærke internationale partnerskaber.

⁵⁶ Se handlingsplanen om mangel på arbejdskraft og færdigheder i EU (COM(2024) 131).

For at sikre en samlet tilgang til migration bør EU og medlemsstaterne fortsætte deres bestræbelser på at udvikle **talentpartnerskaber** med centrale tredjelande for at styrke international fair arbejdskraftmobilitet, samtidig med at de negative virkninger af "hjerneflugt" undgås. Kommissionen har indtil videre lanceret talentpartnerskaber med Marokko, Tunesien, Egypten, Pakistan og Bangladesh. Rundbordsdiskussioner med hvert af disse lande med deltagelse af interesserede medlemsstater har ført til fastlæggelse af fælles mål samt sektorer og erhverv af fælles interesse, der skal fokuseres på. For at det skal lykkes, bør medlemsstaterne yderligere mobilisere og koordinere deres tilbud om muligheder for lovlige migration og øge deres aktive deltagelse i talentpartnerskaberne, f.eks. ved at indføre bilaterale aftaler under paraplyen for talentpartnerskabet, hvilket vil bidrage til at styrke EU's kollektive løftestangseffekt. Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne undersøge muligheden for at udvide talentpartnerskaberne til at omfatte yderligere partnerlande.

EU's talentpulje vil også bidrage til retfærdig arbejdskraftmigration som den første EU-dækkende platform, der letter international rekruttering med indbyggede sikkerhedsforanstaltninger for at undgå udnyttelse og urimelig praksis og informerer jobsøgende i tredjelande om mulighederne for at arbejde i erhverv med mangel på arbejdskraft i EU på alle færdighedsniveauer. Hurtig operationalisering af værktøjet kræver, at Europa-Parlamentet og Rådet hurtigt vedtager den retlige ramme.

Kommissionen er også i færd med at gennemføre foranstaltninger i **pakken om færdigheder og talentmobilitet** fra november 2023 for at støtte validering af færdigheder og anerkendelse af kvalifikationer, der er erhvervet uden for EU, hvilket fortsat er en hindring for rekruttering af migranter og integration på arbejdsmarkedet. Kommissionen vil fortsat samarbejde med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter gennem **platformen for arbejdskraftmigration**, som letter tværsektorielle drøftelser om praktiske spørgsmål.

Kommissionen vil også **fortsat fremme sikre og lovlige adgangsveje** til beskyttelse og arbejde tæt sammen med medlemsstaterne for at understøtte deres indsats for **frivillig genbosætning og indrejse af humanitære årsager**. Under EU's ad hoc-ordning for genbosætning og indrejse af humanitære årsager for 2024-2025 afgav medlemsstaterne samlet set mere end 60 000 tilsagn, hvilket viser et vedvarende engagement i at bidrage til de globale behov for genbosætning. Kommissionen vil fortsat fremme **innovative supplerende veje for personer med behov for beskyttelse** som et alternativ til irregulær migration.

5 FORVALTNING OG OVERVÅGNING

Den fælles indsats, der er afgørende for en vellykket gennemførelse af pagten, skal afspejles i forvaltningen af den. Dette vil bidrage til en konsekvent gennemførelse, samtidig med at den nødvendige fleksibilitet, som medlemsstaterne har brug for, bevares. Den bør sikre, at alle retlige, administrative og operationelle foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af pagten, gennemføres rettidigt og på en sammenhængende og effektiv måde. Den bør tage højde for den indbyrdes forbundne karakter af de særskilte indsatsområder og også muliggøre en effektiv koordinering mellem de forskellige aktører og institutioner, der er ansvarlige for gennemførelsen af pagten på EU-plan og nationalt plan.

5.1 Forvaltning og overvågning i overgangsfasen

Kommissionen vil overvåge den fælles gennemførelsesplan og de nationale gennemførelsesplaner. Med henblik herpå vil Kommissionen holde **regelmæssig kontakt** med hver enkelt medlemsstat, herunder gennem besøg, regelmæssige bilaterale

møder og eksisterende grupper og netværk, samtidig med at unødvendige administrative byrder undgås.

Desuden vil **Kommissionen arbejde i fuld samordning med strukturerne i Rådet, og den vil holde både Europa-Parlamentet og Rådet fuldt underrettet**. For at sikre en effektiv og gennemsigtig udveksling af oplysninger på tværs af alle medlemsstater vil Kommissionen i den forbindelse regelmæssigt orientere Europa-Parlamentet og Rådet om status for gennemførelsen af den fælles gennemførelsesplan og de nationale gennemførelsesplaner. Selv om Kommissionen har pligt til at gøre dette **hver sjette måned**, kan ajourføringer gives oftere, hvis Europa-Parlamentet og Rådet kræver det.

For at sikre sammenhæng og koordinering i gennemførelsesarbejdet vil Kommissionen opretholde en **platform til koordinering af pagten** (af tværgående karakter), som vil blive indkaldt regelmæssigt efter behov og i fuld komplementaritet med Rådets samlinger. Platformen til koordinering af pagten vil samle **Kommissionens tjenestegrene, medlemsstaternes koordinatore for gennemførelse af pagten på nationalt plan** og **EU-agenturer** for at sikre det nødvendige og regelmæssige overblik over samt status over gennemførelsen af forskellige niveauer og indsatsområder. Platformen til koordinering af pagten vil give et overblik over alle aktiviteter, herunder en mødekalender og konklusioner af drøftelserne, og etablere en virtuel portal for relevante dokumenter. Kommissionen vil også inddrage Europa-Parlamentet og andre relevante interessenter, hvis det er relevant.

Det vigtigste arbejde med gennemførelsen af pagten vil blive udført i eksisterende grupper og netværk. Kommissionen vil strømline arbejdet i alle eksisterende grupper og netværk og sikre, at der afholdes møder efter behov, og at overlapninger undgås.

Der findes allerede i dag tre niveauer, som vil spille en vigtig rolle med hensyn til at sikre rettidig og konsekvent gennemførelse af pagten:

- **Reguleringsniveauet**, som omfatter de relevante forskriftsudvalg, der bør bistå Kommissionen i udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med de relevante forordninger. De består af repræsentanter for medlemsstaterne. Der nedsættes tre udvalg i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, Eurodacforordningen og screeningforordningen med henblik på at vedtage alle gennemførelsesretsakter, der er anført i begge retsakter, i henhold til undersøgelsesproceduren⁵⁷. En liste over gennemførelsesretsakter, som Kommissionen skal vedtage, findes i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.
- **Det tekniske ekspertniveau**, som omfatter alle de eksisterende ekspertgrupper ledet af Kommissionen⁵⁸, der er nedsat i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse C(2016) 3301. Kommissionen vil gøre fuld brug af disse eksisterende ekspertgrupper for at styrke en fælles forståelse og fremme en sammenhængende anvendelse af

⁵⁷ For nogle gennemførelsesretsakter fastsættes det i forordningerne, at Kommissionen ikke vil blive bistået af udvalget. Dette er f.eks. tilfældet med gennemførelsesretsakten, der fastsætter den enkelte medlemsstats tilstrækkelige kapacitet.

⁵⁸ Disse omfatter Dublinkontaktudvalget, kvalifikationskontaktudvalget, Eurodackontaktudvalget, modtagelseskontaktudvalget, kontaktudvalget for asylprocedurer, kontaktgruppen vedrørende tilbagesendelsesdirektivet, ekspertgruppen vedrørende tilbagetagelse, ekspertgruppen vedrørende forvaltning af de ydre grænser, ekspertgruppen om genbosættelse og det europæiske integrationsnetværk og EU-mekanismen for beredskab og krisestyring. Det kan være nødvendigt at revidere og tilpasse mandatet for disse ekspertgrupper for at sikre, at de nu henviser til pagtens instrumenter (i stedet for de gamle instrumenter).

pagtens regler. Disse gruppers arbejde kan udmøntes i håndbøger eller vejledninger eller ajourføringer af eksisterende publikationer. For at skabe synergier mellem de forskellige ekspertgrupper og undgå ekstra byrder for medlemsstaterne vil Kommissionen så vidt muligt afholde fælles ekspertgruppemøder, hvor det er relevant. Desuden vil Kommissionen omdanne den nuværende solidaritetsplatform til **solidaritetsforummet på teknisk niveau**, som bør sikre **operationaliseringen af den årlige solidaritetspulje**. I overgangsfasen kan denne gruppe yde rådgivning om udarbejdelsen af gennemførelsesbestemmelserne vedrørende solidaritet.

- Det **operationelle niveau**, som omfatter agenturernes netværk, der fokuserer på operationelle aspekter, herunder udvikling af vejledninger og skabeloner. Kommissionen vil koordinere med EU-agenturerne for at sikre fuld komplementaritet med arbejdet i udvalg og ekspertgrupper. Modtagelsesnetværket vil f.eks. supplere arbejdet i modtagelsesekspertgruppen. Arbejdet i Frontex' rundbordsdialog på højt plan om tilbagesendelse vil supplere arbejdet i ekspertgruppen om tilbagesendelse.

Kommissionen vil bestræbe sig på at arrangere møder umiddelbart efter hinanden i Kommissionens ekspertgrupper og agenturernes operationelle netværk for at maksimere komplementariteten mellem den juridiske fortolkning og den operationelle anvendelse af de nye foranstaltninger (f.eks. Dublinkontaktudvalget efterfulgt af Dublinnetværket) og undgå administrative byrder.

5.2 Overvågning efter pagtens ikrafttræden

Når pagten træder i kraft, vil de overvågningsaktiviteter, der er planlagt i henhold til de relevante mekanismer, såsom den overvågningsmekanisme, der gennemføres af EUAA, eller Schengenevaluerings- og overvågningsmekanismen, blive lanceret i tilknytning til pagtens forpligtelser. Disse overvågningsaktiviteter vil gøre det muligt at opdage enhver ukorrekt eller delvis anvendelse af de retlige og operationelle rammer for at sikre rettidig gennemførelse af eventuelle nødvendige afhjælpende foranstaltninger. Kommissionen er også klar til at indlede passende procedurer, hvor det skønnes nødvendigt og berettiget, herunder traktatbrudsprocedurer, så den kan varetage sin rolle som traktaternes vogter.

EUAA vil påbegynde sit program for **overvågning af den operationelle og tekniske anvendelse** af Europas asylsystem i midten af 2026. I overensstemmelse med EUAA-forordningen bør hver medlemsstat overvåges mindst én gang hvert femte år. Agenturet kan også iværksætte tematisk overvågning for specifikke aspekter. Hvis der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til, hvordan en medlemsstats asyl- eller modtagelsessystem fungerer, indleder EUAA en ad hoc-overvågning på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen.

Schengenevaluerings- og overvågningsmekanismen er relevant, for så vidt som den vil omfatte screeningforordningen og forordningen om grænseprocedurer ved tilbagesendelse, eftersom disse retlige instrumenter i pagten er en del af Schengenreglerne. Hver medlemsstat vil blive evalueret hvert syvende år. Under mekanismen kan der også foretages tematiske evalueringer og uanmeldte besøg. Der er fastsat en særlig procedure med kortere frister i forordningen om Schengenevaluerings- og overvågningsmekanismen i tilfælde, hvor der konstateres alvorlige mangler.

KONKLUSION

Den fælles gennemførelsesplan er den operationelle plan, på grundlag af hvilken Kommissionen foreslår at fremme gennemførelsen af pagten om migration og asyl sammen med medlemsstaterne og relevante EU-agenturer. Den vil være retningsgivende for vores arbejde med at nå vores fælles mål om at have et velforberedt system på plads

inden overgangsperiodens udløb i midten af 2026. Det næste vigtige skridt vil være medlemsstaternes udarbejdelse af deres nationale gennemførelsesplaner senest den 12. december 2024.

Med vores fælles og koordinerede engagement vil pagten om migration og asyl blive en realitet. Medlemsstaterne kan regne med Kommissionen og EU-agenturerne hele vejen, herunder til operationel, teknisk og finansiel støtte.